

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

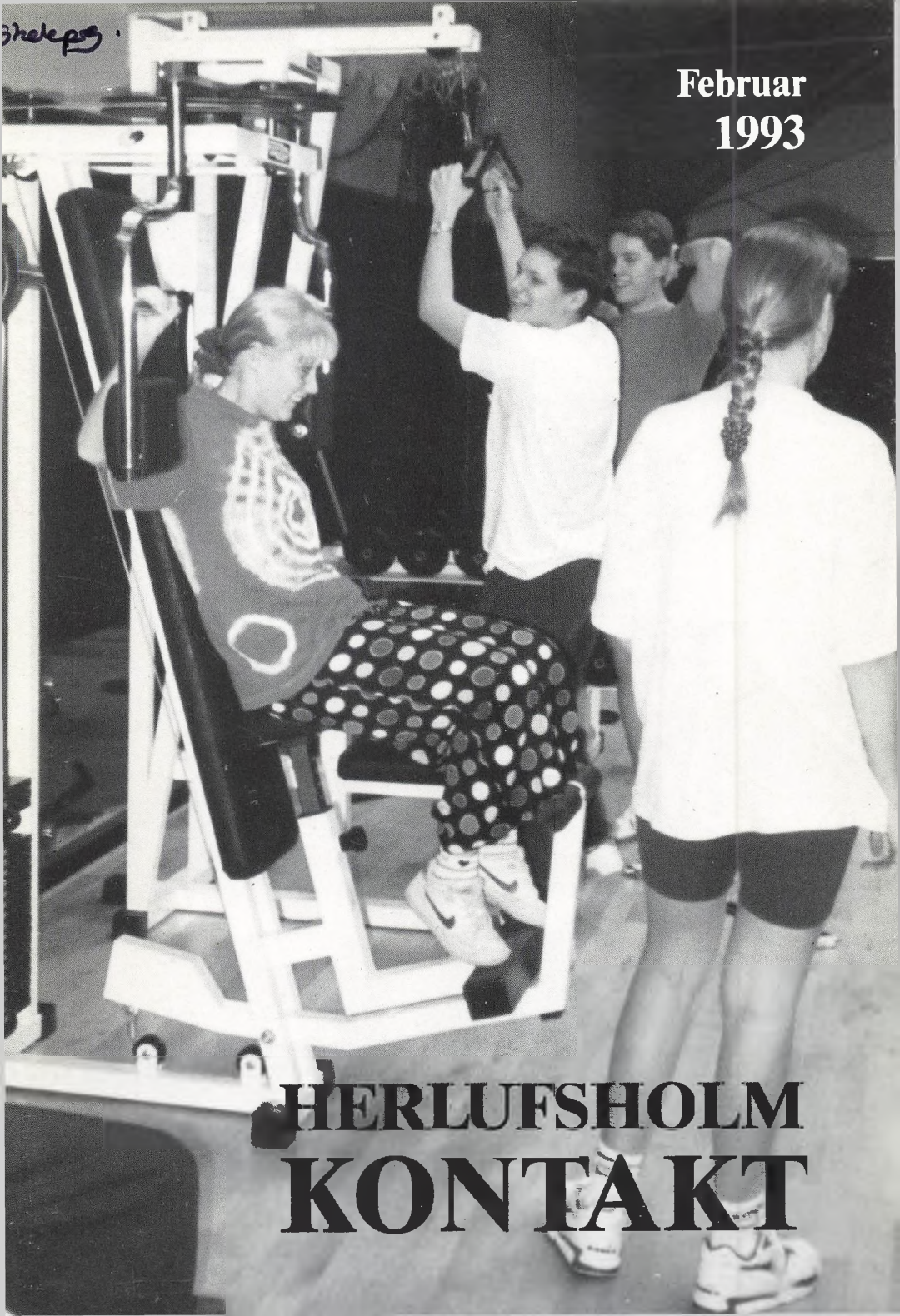
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

shelaps

Februar
1993

HERLUFSHOLM KONTAKT

HERLUFSHOLM KONTAKT

Redaktør: Mads Nielsen
Redaktion: Vagn Andersen
Hans-Jørn Bentzen
Jørgen Hvidtfelt
Nils Aarsø.

Foto:
Poul Bentzen, Melchiorsen,
Heering, Ole Pedersen

- Redaktøren* 1 »Gå foran!«
Jens Høgel 2 Trolletalen 1993
Bent Zwergius (red) 6 Folk & Fæ
Jørgen Hvidtfelt 8 Nye initiativer, Præp-klassen
Jørgen Hvidtfelt 9 Budget 1993
Studievejlederne 10 Valgfagene
11 Elevtal og klassesdeling
Hans Hansen 12 Historieopgaven
Heering, Stæhr Johansen 14 Den danske Kanon, skolekomedien
Jacob Normann (red) 17 Hip-Hop, idræt og sport
Ole Petersen 20 »Bøffen«, nyt fitnesscenter
Vagn Andersen (red) 23 Indenfor murene – og lidt udenfor
Malte Foghsgaard 29 Elevrådet
Jacob Normann 29 Fritidsaktiviteter
Mads Nielsen 29 Håndslag til Shakespeare
Fotomontage 30 Fugleskydning 1992
Krogh-Madsen 32 »Det er os der snakker«
Fotomontage 34 Influenzaepidemi

DANMARKS
PÆDAGISKE
BIBLIOTEK

UDGIVER: Herlufsholm Skole.
Bladets formål er at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene. Dets spalter står åbne for indlæg, som skønnes at være af interesse for hele læserkredsen.

Redaktøren vælges af Pædagogisk råd.
Kontakt udkommer tre gange om året og udleveres gratis til diplene og deres hjem.

DANMARKS
PÆDAGISKE
BIBLIOTEK

Gå foran!

Når ørnene strides så fjerene flyver, må det gemene fjerkræ dukke sig! Således også på Herlufsholm: lærerne passer deres pligt i den daglige dont. Særlig uheroisk – og det er de fleste forældre og elever tilfredse med. Nogle lægger dog stemme til kritik af lærerne i pressen: »Alt går skævt – de må passe deres job bedre – alt er kaos og nervesammenbrud. Hvad får de deres gage for!« Situationen sætter unægteligt gang i nogle tanker om gerningen som kostskolelærer. Et helt panel af litterære kolleger synes at holde spejlet op foran en i sandhedens time. Per Degn, Licentiaten, Landsbydegnen – og lektor Blomme: »Hvem er du? Står der maltbolcher på menuen, eller hvor har du dine værdier?« Har De kære læser selv noget klart indtryk af racen? Er kostskolelæreren måske når det kommer til stykket lidt af en sjældenhed?

I England, USA og i Schweiz findes den i langt større antal, ja, faktisk spredt over et frodigt smukt habitat, en stor niche. Men i Danmark er kostskolen imidlertid ikke udbredt, nærmest en hønsepind for et forpjusket stykke fjerkræ, for at blive i naturhistorien.

Men kostskolen har en særlig opgave, ikke mindst idag, hvor familien som begreb er udsat for enormt stress. Mange familier er utrykkelig små, og af den grund ikke altid så inspirerende. Nogle er mere snævre end forældrene synes om – selv uden ligusterhække – og derfor opstår der tit konflikter mellem medlemmerne. Nutidsfamilier er også tit omkringfarende – så hvis disses børn skal have

ro, tryghed, inspiration og frodige påvirkninger, er der gode grunde til at vælge kostskolen. Vælger man så Herlufsholm, får man i tilgift en enestående historisk og æstetisk ramme.

Og noget man kalder »værdierne«, som ikke har noget at gøre med skoleprofilering, styrket ledelsesansvar, markedsandele og andre af skoledebattens top-ti begreber, endsige management og markedsføring. Vores »dyrkelse« af Herluf Trolle og Birgitte Gøye omfatter snarere dyder som samfundsbevidst offervilje og forpligtelsen ved de gyldne kæder, de altfor selvfølgelige privilegier. De traditioner kan ikke gøres op i penge, lige så lidt som de traditioner vi har som eksamensskole. Her drejer det sig om respekt for kvalitet, dygtiggørelse og fordybelse, kritisk sans, selvstændighed og arbejdsmoral. Glæden ved at lære kommer først, senere måske karrieren, ledelsesansvaret og den tilhørende gage.

En sådan kombination af hjem og skole med et malerisk traditionspræg skal være åben for udsyn og friske impulser, gerne internationale. Men ikke åben som jagtmark for underholdningsindustrien, hvortil en forbavsende stor del af pressen åbenbart hører. Vi har pligt til at beskytte den enkelte elev og de rammer der danner et hjem her. Derfor farer lærerne heller ikke i spalterne hver gang kritik skal formuleres og en diskussion er nødvendig for at bremse en uheldig udvikling. Medicirkuset kan køre endda.

Hvilke krav stiller kostskolen i øvrigt til den flok af tosse-idealister, som giver meget af deres lærer-liv til projektet? Faglighed gør det i hvert fald ikke alene. Det pensum man skal kunne, tilegnes kun gennem det kendskab man får til eleverne, også uden for skoletiden. Der kan ikke opstilles nogen endelig liste over færdigheder og egenskaber for kostskolelærere; men udviklingen til jobbet forudsætter en evne til at lytte, til at forstå og tilegne sig indsigt i den enkelte elevs særpræg (for det er altid »den enkelte« der står i centrum). Desuden skal man kunne »gå foran«, ikke som autoritær indpisker, men som en der, hvilende i sig selv tør åbne sig, invitere til samspil, vise sit særpræg og sit engagement, om det så er rettet mod naturen eller samfundet, mod kunst, politik, sport, frimærker eller frikadeller. Og gøre det med humor, tolerance, entusiasme eller hvad den enkelte stil er – bare den viser respekt for hin enkelte.

Viljen til at »være nogen«, til at formulere sig og kommunikere gennem det personlige eksempel, har ikke været skattet blandt pædagoger længe. Som akademiske og fagorienterede har danske lærere tit overset den psykologiske nødvendighed af personlig identifikation i opdragelse og læreproces. Det som englænderne kalder at være »role model«. Men når man(d) i kønsrollerevisionens kølvand ser mange have besvær med hamskiftet, så forstår man nødvendigheden af bevidste og afklarede »role-models«. Børn der kommer fra skoler, institutioner eller hjem, hvor voksen-relationerne er svækkede, er alt for parate til at omfavne enhver faderskikkelses knø.

Nu er vi her imidlertid for at hjælpe unge til at blive voksne – selvstændige og modne voksne, der ønsker at bevæge sig over knæhøjde, gå frit og selv eventuelt blive gode forældre engang. Rottefængerens fra Hameln spillede så forførende dejligt – det syntes især det mylder af flokdyr, han kom til at gå i spidsen for. Tænk hvis han havde haft rigtige dirigentevner. Så havde han kunnet stille sig i spidsen for et prægtigt orkester, der spillede stor musik for menneskeøren, der gad lytte.

Måske er vi som kostskolelærere alligevel på sporet af nogle værdier, nogle menneskelige omgangsformer, som der er værd at bruge sine kræfter på.

Redaktøren.

TROLLETALEN 14. JANUAR 1993

Generalkonsul Jens Høgel, Edinburgh

Det føles trygt at stå på en dansk prædikestol. Min far stod på en hver søndag i 22 år. Min mor har siddet under en hele sit liv. Og Gnisten har i otte dipelaldre spillet for netop denne. De tre mennesker der betød mest for min tidlige opdragelse har levet i ubrydelig tryghed med denne den danske kristne tros og kulturs samlingspunkt.

Vist er prædikestolen blevet brugt til at bryde nye veje eller kritisere de bestående – tænk blot på Hans Tavsen, Grundtvig eller Kaj Munk – men den har i overvældende grad fungeret som tribune for forkyndelse, vejledning og trøst. Deraf trygheden.

Der er en fjerde person der, selv om jeg ikke har kendt ham, har haft en umådelig betydning i min ungdom, Herluf Trolle, hvis fødselsdag vi fejrer. Han sad også i denne kirke, og efter ham *alle* de tusinder af dipler, dapple, piple, hørere, Heis'er og Standere hvis liv han indirekte formede. Og i denne kirke blev Herluf Trolle begravet en sommerdag for 428 år siden.

Når vi, hans arvinger, nu her i dag har svært ved at frigøre vore tanker fra de vanskeligheder som hans skole er ude i, er det så ikke det rigtigste at forsøge at se bagud, henover hovederne på alle de der i de 428 år har nydt godt af eller har påvirket Herlufsholm, og forsøge helt fra begyndelsen at forstå hvad det var han, Herluf Trolle, ville?

Jeg vil ikke give mig i kast med at tolke Herluf Trolle. Og vi har til alt held en øjensvidner vurdering af ham, der blev givet netop fra lektoriet der var forgænger til denne prædikestol: præsten Niels Hemmingsens ligprædiken. Den er opbyggelig læsning, men for lang til denne morgen, så jeg tillader mig at citere den i uddrag. Hemmingsen opdeler sin beskrivelse af den afdøde i 5 afsnit, og jeg vil her læse kvintessensen af hvert af dem:

Jeg vil, siger Niels Hemmingsen, begynde med hans husførelse efter at han fik den fromme fru Birgitte Gøye til hustru og de førte hus sammen.

Jens Høgel (1933-)

Student fra Herlufsholm 1952

Cand.polyt. (DTH) 1961

Professor i fysik Peru 1965-68

United Nations Development

Programme (UNDP) Salvador 1968-71

Panama 1971-72

UNDP New York, særlige opgaver 1972-73

Øvre Volta 1973-78

Director. UN Environment Programme

Nairobi, Kenya 1978-80

Vice President Nordisk Investeringsbank

Finland 1980-84

Direktor i Dunard Ltd. Edinburgh 1986-

Kgl. dansk generalkonsul Edinburgh 1990

Medstifter af og kasserer for

Danish-British Cultural Fund 1990

Medstifter af og kasserer for

The John Tunnell Trust (til fremme af unge kammermusik-ensembler) 1988-

Formand for Sail Training Association

Edinburgh-komiteen

(tremastede skonnerter) 1991-

Salig hr. Herluf og fru Birgitte mente ikke at det var tilstrækkeligt at de selv frygtede Gud – de forpligtede også alle deres hustjenere, jomfruer og tjenestepiger og deres landarbejdere til det, så at de som levede usædeligt og ikke ville lade sig undervise blev tvungne til at se sig om efter andet tilholdssted. Derfor lod han daglig over sit bord læse et kapitel af bibelen straks efter at de havde stået og bedt borbøn.

Det andet som jeg vil fortælle om salig Herluf Trolle's levned er at han ikke sparede nogen bekostning på at fremme skoler og på at holde velegnede personer til studierne, både her i riget og andetsteds. Derfor tillagde han Helsingørs skole årlig rente til at holde skolemester og hører. Det samme til Næstved skole, Roskilde skole og andre steder.

Og fordi han erfarede at der fandtes frie børneskoler i Tyskland hvori børn var under særligt tilsyn så de hurtigst muligt kunne forbedres til gavn og bistand for den kristne menighed, derfor gav han med sin kære hustru fru Birgitte Gøye Herlufsholm til at være en skole i hvilken både adelens børn og andre kunne tugtes og oplæres, til gavn og bedste for kirken og riget.

Det tredje jeg vil fortælle om salig hr. Herluf's levned er hans kærlige omgang med alle mennesker, adelig eller uadelig, fattig og rig, borgere og bønder, kvinder og mænd, unge og gamle. Han anså sig ikke at være for fornem for nogen.

Det fjerde som jeg vil fortælle om Herluf's levned er om hans embede og arbejde som han havde fået af sin herre og konge. Hvori han viste sig som en tro mand på alle måder, både i fredelig tid og i krig, både i Danmarks rigsråd og andre steder. I fredelig tid lod han loven være sin rettesnor til at handle efter, han optænkte ikke nye påfund til at besvære fattige undersåtter med, han forgreb sig ikke mod nogen mands ret. Men hvor nåde og barmhertighed var til skade, der brugte han straffen efter loven, – hvor man kunne spare nogen uden skade, der viste han mildhed. Og det smertede ham når nogen forså sig, så han blev tvunget til at straffe ham på liv eller helbred.

Det sidste jeg vil fortælle om salige hr. Her-

luf, siger Niels Hemmingsen, er om hans afsked fra denne verden. Før end han drog ud sidste gang og af kongen var indsat som admiral over kongens flåde hændte det at jeg talte med ham, den dag det nye skib blev søsat. Og mellem andre sager som vi talte om sagde jeg: »Herre, I går nu straks ombord, I har nu i to år på det yderste vovet eders liv både til lands og til vands, Gud spare jer for endnu en gang at begive jer i livsfare.« Hertil svarede han mig således:

»Mister jeg mit liv, får jeg vel liv igen. Ved I hvorfor vi kaldes herremænd, hvorfor vi bærer gyldne kæder og ejer jordegods og vil være fornemmere og højere agtet end andre?

Den ære har vi fremfor andre fordi når vor konge og herre, land og rige har behov for det, da skal vi afværge rigets fjender, og med al magt og evne beskytte og beskærme vort fædreland så at vore undersåtter kan bo og leve i fred og ro. Ja, hvis vi vil have det søde, så må vi også tage det sure med.«

Med det svar skiltes vi. Derefter gik han ombord, og han opførte sig sådan mod alle som var på skibet med ham, at de holdt af ham som om han var deres kødelige far. Herefter kom de til deres fjender, hvor Herluf fik sine banesår, et i det ene ben og et i den venstre arm. Alligevel stod han frimodigt og formandede sine folk at de skulle mandigt modstå deres fjender. Men da de blev skilt fra hverandre kom sårlæggen og ville forbinde Herluf før nogen af de andre sårede. Da befalede hr. Herluf at han først skulle forbinde de andre sårede og siden komme til ham. Her kan man se et oprigtigt hjerte og en sand kærlighed til næsten. Herluf stod med sine sår, blodet løb fra ham og alligevel ville han at de fattige krigsmænd og bådsmand skulle forbindes først.

I de dage hvor han lå for døden efter sin hjemkomst, sagde han blandt andet at »der er nu intet jeg længere vil leve for bortset fra at jeg kunne blive vor nye skole til gavn, men jeg vil befale den til Gud den almægtige, han finder vel råd efter sin hellige vilje.«

For den velstuderede læser fra slutningen

af det 20. århundrede kan Niels Hemmingsen måske forekomme noget elementær i sin beskrivelse. Men han lader ingen tvivl om sin næsegruse beundring for Herluf Trolle, og det er sagens kerne.

Vor Skolefader var gudfrygtig, pligtopfyldende, venuesæl, ædelmodig, retfærdig, modig og gavmild. Det forekommer mig at hvis både de, som nu skal afgøre vor skoles fremtid og de som skal efterleve afgørelserne beflitter sig på at bruge Herluf Trolle som forbillede, så har Herlufsholm en fremtid der er så glørværdig som dens fortid.

Herluf Trolle var født privilegeret og blev ved sit ægteskab med Birgitte Gøye endnu mere privilegeret.

Vi er født privilegerede, alle vi der er her i kirken i dag og alle de der iøvrigt har med Herlufsholm at gøre. Set fra Andesbjergene eller Afrika's savanner eller Asiens rismarker eller Bosnien's krigshærgede land er vi allesammen overbehængt med gyldne kæder, kaldt herremænd og ejer jordegods.

Fra for fjorten dage siden er vi danskere formænd for Europa – en tanke der nok ikke havde strejft Herluf Trolle. Vi har i fællesskab et enormt ansvar både i Europa og i Verden – puslinglandet kan ikke længere hygge sig i smug.

Sir James Mellon, en skotte der var britisk

ambassadør i Danmark midt i 80'erne og som forøvrigt har besøgt Herlufsholm udgav sidste år en bog om os danskere, hvor hovedtesen er at vi ikke er en nation men en stamme. Han konstaterer, med nogen beundring, at det indre fællesskab som stammen står for er en indre styrke. Vi har kun småproblemer indadtil og har derfor overskud af kræfter til at bruge udad. Sir James har forhåbentlig ret – men spørgsmålet melder sig så: hvorfor løser vi ikke vore relativt små problemer så vi, i Herluf Trolle's ånd, i endnu højere grad kan bidrage til at påvirke vor omverden i retning af det gode og rigtige?

På denne dag, Herluf Trolle's 477ende fødselsdag, er det min bøn at gode og konstruktive kræfter i den danske stamme nu bliver brugt på hurtigst muligt at få en god og konstruktiv løsning på Herlufsholm's problemer, så disse kræfter fremover kan dirigeres i retning af at mildne de enorme trusler der ude omkring hænger over vore medmenneskers eksistens – og dermed i sidste ende over os og den livsform vi har vænnet os til at tage som en selvfølge.

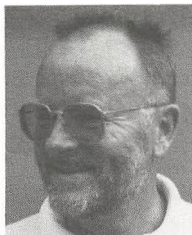
Så kan fremtidige talere på den 14. januar med god samvittighed bruge denne prædikestol til udbygning af den tryghed som det var Herluf's agt at give sin skole, dens elever og dens lærere.

Processionen.

Folk & Fæ

Redaktion: Bent Zwergius.

Zw

Jesper Østergaard Jensen med til at vinde international matematik konkurrence.

Jesper fortæller:

Den 5. - 10. nov. deltog jeg i »Baltic Way« holdkonkurrence i matematik i Vilnius, hovedstaden i Litauen. Med mine holdkammerater, Kirsten Karstensen (Høje Tåstrup), Nu Netterstrøm (Falkonergården), Bjarne Knudsen (Aarhus) og Frederik Shafilitzey (Dover, England) vandt vi 1. pladsen, og det var det første år, hvor denne konkurrence var åben for deltagere udenfor Balticum.

Følgende lande stillede med hold:

Estland, Letland, Litauen, Polen, Danmark, Island, Sverige og byen Sct. Petersborg. Derudover var også Norge og Finland inviterede, men de stillede ikke op.

Turen var meget spændende, og jeg oplevede meget og mødte mange mennesker. Efter fem dage i Litauen uden varmt vand, god mad og toiletpapir var jeg meget glad ved at komme hjem. Det var en oplevelse, jeg aldrig vil glemme.

BZ

Ny oldfrue fra sommerferien

Vor oldfrue gennem mange år, Lilly Braae Kristensen, ønsker at trække sig tilbage ved den kommende sommerferie. Fru Braae har for mange diple været en stor støtte i tilværelsen på Herlufsholm – ikke blot som oldfrue med ansvaret for rent tøj og reparation af skader på uniformen. Hun har samtidig været »Øhnen«, som kærligt havde blik for diple med behov for kontakt eller trøst.

Som ny oldfrue fra 1. august er ansat Margot Jensen, der vil være kendt af mange forældre. Sammen med sin mand, overlærer Jan Jensen, har Margot Jensen i en årrække fungeret som ansvarlig for en sovesal på skolen –

nu på Egmontgården. Funktionen på sovesalen fortsætter; men fra sommerferien overtager Margot Jensen desuden oldfruens ansvar for vaskeri, sy- og linnedstue. Med sine personlige egenskaber og sin uddannelse inden for syning og tilskæring er den nye oldfrue godt rustet til jobbet.

Det er med vemod, vi skal indstille os på afskeden med fru Braae – men i den situation kan vi så se frem til et godt samarbejde med Margot Jensen.

Kontakt vil senere vende tilbage til det kommende jobskifte.

O.M.J.

Tre diple viser flaget på kunst-udstilling i Næstved

Blandt de 30 udstillere på Næstved Kunstforenings Amatørudstilling i februar måned var

der tre herloviaanere. Steffen Saltofte, 8. klasse, Kristian Waldorff, 9.a og Peter Simonsgaard, 10. klasse havde alle fået optaget arbejdet drejet i træ, Steffen udstillede en stor skål i valnød, Kristian havde drejet en høj, stor dåse i egetræ med indlagt mahogny, og endelig havde Peter drejet en høj skål i et spændende stykke valnød med lyse svampetegninger omkring kernen.

Sidst på året 1992 besluttede skolens mangeårige inspektør at få foden under eget bord og fraflyttede derfor embedsboligen på Gl. Skovridervej for at tage ophold i eget hus i Gelsted ved Herlufmagle. Redaktionen ved ikke, om den mangeårige tilknytning til Herlufsholm er skyld i, at det blev Herlufmagle og omegn, der blev valgt som domicil, men vi ønsker held og lykke fremover med havearbejdet.

I løbet af 1992 stod det klart, at Næstved kommune ikke ønskede den gamle gård på Sønderdræset bevaret, og resultatet af forhandlingerne blev, at Herlufsholm fik tilladelse

til at bygge en lærerbolig på Gl. Skovridervej, hvor skolen i forvejen har en række huse liggende. Tage Aamodt, som i nogle år havde beboet Sønderdræset, købte hus ved Faxe – så slap han også for at have motionsløberne rendende gennem sin have – og den gamle gård blev jævnet med jorden. Det nye hus rejste sig og beboes for nærværende af pensioneret lektor Mogens Jensen.

1992 var også året, hvor skolens gamle organist »Gnisten« fyldte 85 år. Gnisten vil være velkendt for generationer af herloviaanere som musiklærer og den høje alder forhindrer ikke denne raske og livlige herre i fortsat at udøve sin gerning ved særlige lejligheder, hvor han indtager sin plads bag orgel eller flygel for at spille til fest. Gnisten tilbringer sit otium i den smukke organistbolig ved indkørslen til skolen, og vi ønsker held og lykke for de kommende år.

Herlufsholms nybyggede funktionærbolig på Gl. Skovridervej – i baggrunden inspektørboligen.

Nye initiativer for næste skoleår

Jørgen Hvidtfeldt.

Antallet af dagelever på Herlufsholm har været stærkt veksellende, siden de første dagelever holdt deres indtog i 1966.

Op gennem 70'erne medførte de store ungdomsårgange, at amtet så en interesse i at indgå en aftale med skolen, der medførte, at vi optog så mange dagelever, at de nogle år udgjorde hovedparten af elevgruppen i gymnasiet.

Til gengæld betød de små årgange, at amtet opsagde aftalen, med det resultat at vi nu har meget få dagelever.

Ingen af de to situationer er anbefalsværdige. Derimod er den gyldne mellemvej her som på så mange andre områder at foretrække. Herlufsholm er primært en kostskole, men skal tilbuddet til dageleverne være tilstrækkeligt attraktivt, bør der også være så mange af dem (et bud: ca. 20 pr. årgang), at de kan indgå i en frugtbar vekselvirkning med kosteleverne og udgøre en selvstændig gruppe.

Derfor har vi i en brochure udsendt til samtlige elever i 9. og 10. klasse via skolevejlederen tilbudt interesserede at følge undervisningen på Herlufsholm i 1. g i dagene d. 28.-30. jan. Vi tror og håber på, at et selvsyn vil overbevise eleverne om, at Herlufsholm er stedet for dem.

I vore mediebevidste tider kan en brochure dog næppe stå alene. Vi har derfor også via annoncer og pressemeddelelser forsøgt at få vort budskab igennem. Hvor godt, det er lykkedes os, vil vise sig dels d. 28. jan., når vi ser, hvor mange der møder op, dels d. 2. februar hvor vi afholder det årlige informationsmøde for forældre til kommende elever i 1. g.

Som noget helt nyt optager vi også fra skoleåret 1993/94 dagelever i Præparandklassen.

Præparandklassen bliver en nyskabelse på Herlufsholm. Det bliver en parallelklasse til 10. kl., hvor eleverne målrettet vil blive undervist ud fra den forudsætning, at de det følgende år skal kunne optages i og klare sig godt i gymnasiet.

Baggrunden herfor er flere års utilfredshed med det faglige niveau, mange elever møder op med i gymnasiet. Det var denne utilfredshed, der var et væsentligt motiv bag oprettelsen af indskolingsugen, men naturligvis kan en enkelt uges indskoling ikke rette op på de huller, mange elever har.

Huller kan skyldes mange ting: elever fra udlandet har af naturlige årsager ofte manglende forkundskaber i fag som f.eks. dansk og tysk (til gengæld taler de ofte en række andre sprog flydende), men også mange elever med en dansk folkeskolebaggrund kan føle, at de ville have godt af et år til at modnes og opnå en større sikkerhed inden for en række fag, inden de skal begynde deres gymnasietid.

Præparandklassen er skabt med henblik på sådanne elever. Hvis Præparandklassen kan medvirke til, at gymnasieårene bliver mere menings- og succesfyldte, vil det uden tvivl være en god investering for mange at bruge et år på den. Og præparandklassen vil som nævnt være et tilbud til såvel kost- som dagelever.

Budget 1993

I Kontakt sept. -92 offentliggjorde vi hovedtallene vedr. regnskabet for 1991. Regnskabet for 1992 er endnu ikke afsluttet, men budget

for 1993 er vedtaget, og vi offentliggør hovedtallene opstillet efter samme principper som regnskabet for 1991:

Budget 1993, beløb i mill. kr.

Skolens indtægter:

Statstilskud	17,0	
Forældrebetaling	11,1	
<u>Andre indtægter</u>	<u>6,4</u>	34,5

Skolens udgifter:

Lærerlønninger og undervisningsudgifter	16,1	
Vedligeholdelse, forsikring mv.	5,4	
Energi, rengøring	3,3	
Kostforplejning (køkken, vask, SUS)	6,6	
Kontor, adm., markedsf.	3,0	
Renter og afskrivning	1,0	
<u>Andre udgifter</u>	<u>0,4</u>	35,8

Skolens resultat: -1,3

Andre aktiviteter (jordbrug, kapitalafkast, kirke, adm. mv.) 1,6

Overskud i alt **0,3**

NB! Forældrebetaling er anført efter forventet bevilling af konkrete kontingentnedsættelser.

Af forudsætninger med speciel interesse for forældrene kan nævnes:

Kontingentet for skoleåret 1993/94 er reguleret i overensstemmelse med den almindelige pris- og omkostningsudvikling og vil udgøre kr. 50.800 (12.700 pr. kvartal) for kostelever og kr. 10.600 (2.650 pr. kvartal) for dagelever.

Inden for udgifterne til undervisningsområdet er der sket en samlet stigning på 100.000 kr., der naturligvis dækker over en række op- og nedskrivninger. Af områder, der er blevet opprioriteret, kan nævnes kontoen for bøger til undervisning i såvel grundskole som gymnasium. Her er der budgetmæssigt sket en ud-

giftstigning fra 250.000 i 1992 til 370.000 i 1993. Grunden er dels en nedslidning af vores bogbestand, dels et ønske om så vidt muligt at erstatte fotokopier med bøger.

En anden ændring er, at vi i højere grad i budgettet har regnet med såvel elev- som lærerudveksling med udenlandske skoler, således at vi kan styrke den internationalisering, der er en del af skolens målsætning.

Budgettet for undervisningsudgifter (heri ikke incl. lønninger) er i alt på ca. 2,5 mio. og fremstår som resultatet af drøftelser i pædagogisk råd.

HN

Valgfagene

Studievejlederne orienterer.

I tidligere numre af Kontakt (dec. 90, sept. 91) har vi behandlet valget mellem så mange valgmuligheder for eleverne som muligt el. et godt skema, dvs. ingen el. ganske få mellemtimer.

De sidste par år har også givet os nogle erfaringer, der udmønter sig i den orientering, studievejlederne giver eleverne i I og IIg, inden det endelige valg skal være foretaget senest d. 1. marts.

Som sædvanligt gennemfører vi valget i 2 runder, hvor første runde bruges til at give os et overblik over elevernes ønsker, mens 2. runde bliver den definitive. Vi skal derfor opfordre alle forældre til elever i I og IIg til at sikre sig, at deres børn føler sig fyldestgørende orienteret, så det rigtige valg kan træffes. For efter d. 1. marts kan eleverne principielt ikke vælge om. Alle forældre er naturligvis meget velkomne til at kontakte skolen, hvis der er tvivlsspørgsmål. En studievejleder kan træffes dagligt ml. 10.45 og 11.30 (53 72 72 78).

Erfaringerne har vist os, at mellemniveau-fagene ikke giver skemamæssige problemer. Alle elever fra I og IIg kan vælge de fag, hvor der er tilstrækkelig elevtilslutning til, at de kan oprettes. Og som noget nyt (meddelt fra Undervisningsministeriet d. 22. jan.) vil elever i Ig sproglig også kunne vælge matematik på mellemniveau i IIg (men stadig kan elever i Ig først vælge geografi på mellemniveau i IIIg). Mellemniveau-fagene er alle på 4 timer og vil skemamæssigt kunne placeres inden for det normale skema (dvs. fra 7.55 - 13.50, evt. -14.45).

Når det gælder højniveau-fag (5 ugentlige timer) gælder det for Ig, at vi i første omgang tilbyder samfundsfag, musik, latin (sprogliche) og som noget nyt kemi (matematikere). Vælger en elev i Ig et højniveau-fag (erfaringen siger, at formentlig kun samfundsfag og måske kemi vil blive oprettet), vil eleven automatisk få 4 mellemtimer (hvor de andre elever har deres mellemniveau-fag), og timerne i det valgte højniveau-fag vil formentlig blive lagt i 7. og 8. time. Principielt kunne de 4 af de 5 ti-

mer lægges, mens de andre har mellemniveau-fag, men da vi kun har én lærer i samfundsfag, vil det ikke kunne lade sig gøre, da vi normalt også har samfundsfag på mellemniveau.

I IIg bliver det (desværre) endnu mere kompliceret. Her skal man vælge enten 2 højniveau- og 1 mellemniveau-fag eller 3 højniveau-fag. Vælger man et mellemniveau-fag vil timerne ligge på samme tidspunkt for alle mellemniveau-fag inden for det normale skema.

Da næsten alle sproglige vælger engelsk og næsten alle matematikere vælger matematik på højt niveau, vil de 2 fag også blive placeret inden for det normale skema. Det sidste højniveau-fag vil blive placeret i 6., 7. time (idet det kan være nødvendigt en enkelt dag at bruge 8. time). Samfundsfag på højt niveau vil dog stadig være et specielt problem, da vi kun har én lærer. Timerne i dette fag vil nødvendigvis skulle lægges i 8. time (én dag i 9. time).

Dvs. at har man i 3.g engelsk/matematik (sproglig/matematiker) på højt niveau, et mellemniveau-fag og et tredje fag i højt niveau, vil man ingen fritimer have inden for et normalt skema. Det kan derimod ikke undgås, hvis man enten vælger 3 fag på højt niveau, eller hvis man ikke vælger engelsk/matematik på højt niveau.

Vi ved, at ovenstående lyder teknisk og indviklet, og det kan endda blive endnu mere kompliceret, når vi skal kombinere den teoretiske model med de lærere, vi konkret har til rådighed. Når vi alligevel gør så meget ud af det, skyldes det, at specielt på en kostskole er det vigtigt, at vi ved, hvor eleverne befinder sig, hvorfor fritimer for os er et større problem end på en almindelig dagskole.

Og så til sidst et hjertesuk: Undervisningsministeriet gør det ikke nemmere for os. Dette skrives d. 25. januar, studievejledningen er i fuld gang i disse dage, men i det før omtalte brev fra Undervisningsministeriet indfører man for de nuværende Ig sproglig den mulighed, at de kan vælge matematik på højt ni-

veau i II og IIIg. Grunden er de nye adgangs-krav på en række uddannelser, men for os betyder det ny vejledning fra studievejledernes side med risiko for, at det hele bliver endnu mere forvirrende for eleverne.

Lad os derfor slutte med at gentage opfordringen til, at De hjælper os med at sikre, at netop deres barn har forstået valgmulighederne og har tænkt sig grundigt om, inden valget træffes.

HN-ASH

Selv om der er gode studiefaciliteter i BUEN, gælder det om at få et skema med så få »huller« som muligt. Læs om vikarordningen under »Det er os der snakker«.

Elevtal og klassesdeling

Her godt halvvejs gennem skoleåret kan der være anledning til at gøre status vedr. Herlufsholms elevtal. Sammenholder man tallene ved skoleårets start med tallene pr. 1. febr. ser det således ud:

I grundskolen startede vi med 71 elever og har pr. 1. febr. 77 elever. Her er tale om en ren tilgang (1 elev i 7. kl., 4 i 8. og 1 i 9. kl.).

I gymnasiet startede vi året med 209 elever og har nu 211. Her dækker tallene over, at én kost- og én dagelev har forladt skolen, mens vi har fået 2 nye kostelever (hvoraf den ene gik fra at være dag- til kostelev) og 3 nye dagelever.

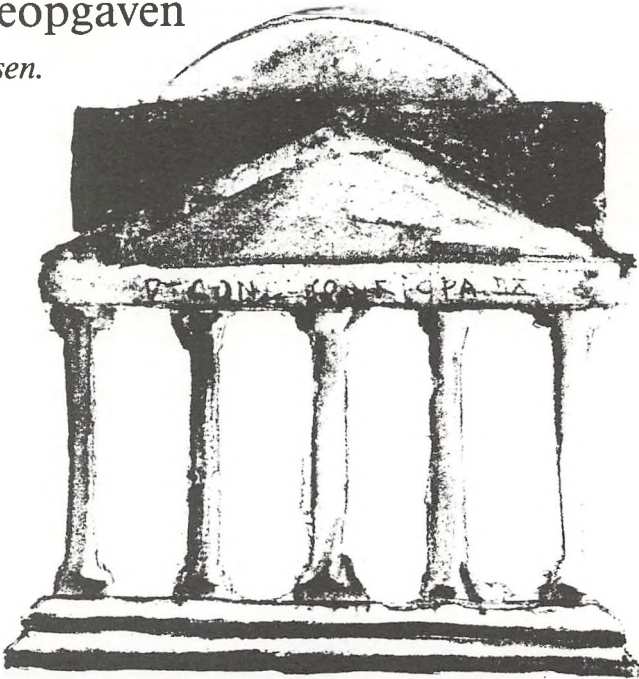
Alt i alt har vi i dag 288 elever (263 kost- og 25 dagelever) mod 280, da vi begyndte skoleåret.

Med tilgangen i 8. klasse vil det være nødvendigt at dele klassen i to fra 1. februar.

Historieopgaven

Hans Hansen.

Historieopgaven i 2.g er den midterste af de tre skriftlige opgaver, som vi har i gymnasiet. Danskopgaven er der afsat en uge til i 1.g efter den øvrige undervisning er ophørt, og den større skriftlige opgave er der på samme måde afsat en uge til i selve undervisningsforløbet i 3.g, hvor eleverne ikke beskæftiger sig med andet. Men historieopgaven skal skrives i historietimerne og i den tid, som eleverne plejer at bruge til forberedelse til historietimerne. I praksis kan det godt være lidt vanskeligt at leve op til den foreskrevne arbejds-gang og kun bruge historietimerne og den hertil hørende forberedelsestid på opgave-skrivningen. Der må bruges 14-16 undervisningstimer på udarbejdelse af opgaven. Heraf bruger vi 9 timer på selve opgave-skrivningen. Eller sagt på en anden måde: i tre uger bliver der skrevet opgaver i historietimerne.

I historietimerne skal vi dels arbejde med forløb, der skaber »overblik og sammenhæng«, og dels mere dybtgående beskæftige os med »afgrænsede områder«.

Historieopgaverne skal skrives i tilknytning til de afgrænsede områder. Det betyder, at man ikke kan skrive en opgave med tilknytning til Den franske Revolution, hvis klassen ikke har beskæftiget sig med Den franske Revolution som afgrænset område. Det er ikke nok, at vi i historietimerne har brugt lidt tid på Den franske Revolution i forbindelse med de forløb, der skulle skabe »overblik og sammenhæng«. Dette forhold kan eleverne godt have lidt svært ved at acceptere. Især hvis de lige har fået en mægtig god idé dagen i forvejen, da de så en fjernsynsudsendelse. Det hjælper sjældent meget, at historielæreren trøster dem med, at ideen måske kan bruges til næste år til den store, skriftlige opgave, hvor de ikke er bundet af hvilke afgrænsede områder, klassen tilfældigvis har valgt i historie. For der er lang tid endnu til 3.g, men det er netop nu, de skal i gang med at skrive historieopgave.

Til gengæld er der muligheder for at skrive om meget specielle emner, når blot de kan tilknyttes et af de afgrænsede områder, som klassen har beskæftiget sig med. Hvis historie

Inkaerne

af
Caroline Juul Brockdorff
2. c. 1993

i almindelighed ikke har ens store interesse, kan man måske knytte det historiske sammen med et andet emne, der virker mere tiltrækkende.

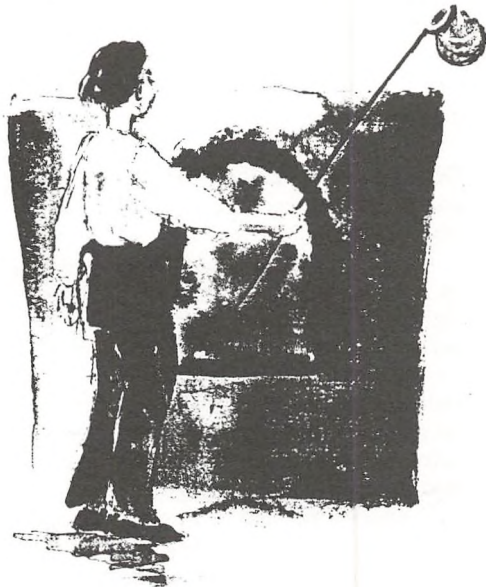
Det emne, man beskæftiger sig med, må godt være meget snævert. Derimod må opgaven helst ikke blive for bred, det går ud over selvstændigheden i besvarelsen, og den ender let med at blive mere eller mindre afskrift af andres fremstillinger. Af samme grund vil historielæreren meget sjældent acceptere en biografisk opgave. For ingen kan gennemføre en undersøgelse af et andet menneskes liv på tre uger, mens man i øvrigt passer sin normale skolegang. Man kan sikkert godt nå at skrive et resumé over indholdet af en i forvejen eksisterende biografi, men et sådant arbejde vil ikke være tilstrækkeligt.

Når alle 2.g'er i Danmark skriver historieopgaver inden for et tidsrum på 2-3 måneder, og når 40% af alle Danmarks 3.g'er også vælger at skrive den større skriftlige opgave i historie, og det sker i stort set det samme tidsrum, så kan det godt være vanskeligt at få fat på den helt rigtige litteratur på bibliotekerne til netop den opgave, som man gerne vil skrive. Ofte bliver en opgave skrevet efter de

for hånden værende søms princip. Det gør ikke så meget. Hellere en god besvarelse baseret på en ikke helt tilfredsstillende litteratur end det modsatte. Det metodiske er her det vigtigste.

Hvilken nytte har man så af at skrive historieopgaven? Ja, den skal ses i sammenhæng med danskopgaven i 1.g og den større skriftlige opgave i 3.g, hvor kravene til metode og selvstændighed gradvis stiger i skoleforløbet. Målet må være, at man er i stand til både at opfylde de formelle krav og at udføre et selvstændigt stykke arbejde allerede den dag, man eventuelt skal skrive sin første skriftlige opgave på en højere læreanstalt.

Børnearbejde

Sofie Jerne, 2. c

Mange elever lægger et stort arbejde i forsiden og layoutet. Det er dog ikke nødvendigt, når blot besvarelsen er overskueligt opstillet, men det kan aldrig skade, at den ser indbydende ud.

Skolekomedien 1992

DEN DANSKE KANON – DEN HERLOVIANSKE BOMBE

Gregers Heering & Morten Støehr Johansen, 3.g.

Foto: Storm & Heering.

Det var en mørk og stormfuld aften, da vi ankom til Helenhallen for at smugkigge bag kulisserne i forbindelse med 2.g's komedie.

Vi bevægede os ud i omklædningsrummet, og konstaterede til vores glæde, at omstændighederne så ud til at være normale – smånervøse skuespillere, koncentrerede sminkøser og resten af de forvirrede implicerede. Hele mængden befandt sig i et mindre kaos, hvor alle dog havde et smil på læben. Der blev ladet op til generalprøven, og vi forlod hallen med store forventninger.

To dage senere, den 21. november, opførte 2.g traditionen tro sin store komedie. I år spillede de »Den Danske Kanon« – et stykke med uddrag fra »Guldhornsindskrift«, »Bjarke-mål«, »Elverskud«, »Erasmus Montanus«, »Levned og Mening«, »De Vonner og de Vanner«, »Sanct Hansaftenspil«, »Aprilsnarrene«, »Elverhøj«, »Flugten til Amerika«, »Tilegnelse«, »Eva aftjener sin Barne-

pligt«, »Sjov i Danmark«, »Gris på Gaflen«, »Storkespringvandet«, »På en varm sommerdag« og »Natten er blid«, der var blevet sat sammen. Det medførte en højst utraditionel opsætning, der med musik, sang og lidt fri fantasi gjorde komedien til noget helt specielt.

Der var tale om et stort projekt, som krævede hele tre læreres indsats. Til formålet havde 2.g valgt Nils Aarsø, Hans Hansen og Anna Sofie Hansen, der i fællesskab stod for instruktion, forfatterskab og kostumer.

Handlingen var baseret på Bertel Haarders forslag om indførelsen af »kanonundervisningen« i faget dansk. Dette bevirkede, at publikum blev ført gennem et »bindingsled« mellem hvert uddrag, nemlig scenen med Haarder (Jacob Bræstrup), en dansklærer (Louise Aarsø) og en digter (Mads Piil), der diskuterede på livet løs, hvad der skulle indgå i undervisningen. »Teknikken« fungerede

meget fint, og vi må sige, at stykket blev varieret – det kørte ikke tørt i løbet af den 1½ time, forestillingen varede.

Publikum var engageret, og morede sig over de mange sjove scener.

»Elverhøj« var blandt en af disse morsomme passager; den store elverkonge (Christian Reinhold), den lille troldgubbe (Daniel Deutsch) og natravnen (Johan Faber) udgjorde en temmelig speciel »blanding«, der sammen med den gamle elverpige, lygtemænd og troldgutter fik scenen til at udstråle morskab – lidt i harmoni med det »almindelige« herlovianerliv.

Scenen vi husker som »skolescenen«, nemlig »Eva aftjener sin Barnepligt«, var også blandt vores favoritter. Der skal ikke meget til, at publikum lever sig ind i en sådanne sce-

ne, men katederet med den gamle globus satte lige prikken over i'et. Måden de tre flabede skolebørn (Christina Rosenørn-Lehn, Rikke Østergård og Tina Lauritzen) kommunikerede med den strenge lærerinde (Caroline Lindsay-Poulsen) var meget underholdende, og det blev bestemt ikke kedeligere da Ernst (Niklas Kjølbro), skulle vise den nye pige Eva (Sofie Fenne) ind i klassen. Man havde fanget »den gamle stil« udmærket, og det virkede sjovt sammen med det moderne sprog.

Et af aftenens mest underholdende indslag var scenen med »Storkespringvandet« – en utrolig flot udført scene, og specielt hippieudklædningen bidrog til den rette 60'ersstemning. Hele opsætningen virkede realistisk, og temaet ligger jo heller ikke så langt tilbage; ja faktisk virkede det så godt, at vi

mistænker instruktørerne for at trække på deres egne erfaringer?!? Musikken blev udmærket udført, og det gav en god effekt at veksle mellem mange »sangere« – det lod til, at størstedelen af publikum kunne høre de »klare« toner, trods hallens dårlige akkustik.

Til slut, da lunten var lige ved at løbe ud, kom så det helt store brag. Stykket havde indtil videre indeholdt en hel del musik af mere eller mindre god kvalitet. Dette gjorde på sin vis heller ikke noget, idet det humoristiske ofte kompenserede for nogle af »sangernes« manglende talent. Men afslutningen var helt i top – Camilla Burgess sang »Natten er Blid«, akkompagneret af guitarspil af Mads Piil og Birgitte Schaumburg, og det gjorde hun helt fænomonalt. En præstation, der satte punktum for en virkelig underholdende forestilling.

Komedieaftenen har altid haft noget særligt over sig, og ballet efter forestillingen forløb planmæssigt – det hele var stor succes og 3.g takker 2.g for en mindeværdig aften.

J.N.

HIP HOP

idræt og sport

Sport i grundskolen

Jacob Normann.

Eleverne i grundskolen har obligatorisk idræt 3 timer om ugen. Derudover deltager de fleste i en eller anden form for frisport.

Tilbudene er mange. I sommerferien blev Helenhallen's balkon ombygget, så der nu er mulighed for at muskel/styrke træne eller spille bordtennis på 1. sal. Dette er forøvrigt en klar forbedring af idrætsfaciliteterne, da flere nu kan være aktive på én gang. Udover disse træningstimer bliver der også tid til stævner med andre skoler og interne stævner. I følgende sportsgrene har vi deltaget i konkurrencer med andre skoler.

Atletik

Vi deltog med både et pige- og et drengehold ved amtsmesterskaberne på Herlufsholm Stadion. Pigerne blev nr. 6, medens drengene endte på en 4. plads.

Fodbold

I amtsturneringen vandt vi de 3 indledende kampe (3-1, 4-1 og 5-0). Herefter deltog vi i finalstævnet, hvor vi blev slået i første kamp (3-0). I Ekstra Bladets turnering tabte vi i 1. runde til Lindebjerg (6-1) Nicolai Bue blev kåret som vores bedste spiller og modtog fidusbansen for denne præstation.

Volleyball

Her stillede vi op med både et pige- og et drengehold i amtsturneringen. Pigerne tabte begge deres kampe, medens det lykkedes for drengene at vinde et af deres opgør efter en flot indsats.

Basketball

Drengene har deltaget i turneringen med en sejr og et nederlag som resultat.

Svømning

En af årets bedste idrætsoplevelser er svømmestævnet på Tokai. Foruden Tokai stillede også Brøderup og Præstø (fælles for skolerne) hold.

I år var der to grupper. Senior og junior. Anført af to velsvømmende brødre (Jens C. Skov 1.g og Niels F. Skov 8.klasse) vandt vi i begge grupper. Til alle disciplinvindere var der en lille medalje, så der var mange glade svømmere som vendte hjem til Herlufsholm den dag.

Interne mesterskaber

Atletik

Der har været afholdt grundskolemesterskaber i følgende discipliner 100m - 400m - 800m piger/1500m drenge - højde - længde - kugle - spyd.

Af pladshensyn nævnes ikke alle vindere, men fremhæves skal dog Anne S. Foghsgaard, som den mest vindende elev.

Fodbold indendørs

9.b blev fortjent grundskolemestre med en finalesejr over 8. klasse. Holdet bestod af følgende spillere N. Bue, Reda, M. Wedellsborg, Søren N., P. Amdrup, N. Jæpelt.

Volleyball grundskolemesterskab

Søndag den 31/1 afvikledes en meget spændende og velspillet volleyballturnering i Helenhallen. Alle klasser var inviteret til at deltage og 7 hold deltog. Nogle af holdene valgte at stille op med kun 3 spillere - måske for motionens skyld. Senere viste det sig at netop et af disse hold skulle blive de endelige vindere. Finalen blev et opgør mellem 9.a og 9.b. Efter et spændende 1. sæt som 9.b vandt med 17-15, blev 9.b skolemestre efter 15-8 i 2. sæt. Holdet bestod af følgende spillere: Nicolai Bue, Mikael Wedellsborg, Reda El'khaloufi.

Grundskoleholdet i fodbold: Bagerst: J. Normann, S. Saltofte, Søren Nielsen, Malik Niemann, Nicolai Bue, Nicolai Jæpelt, M. Wedellsborg. Forrest: K. Schjer, Reda El'khaloufi, Christoffer Andersen, Kevin Termin, Roman Tzurkan, K. Hvass, Nicolai Raahauge, M. Frahm.

Sport i gymnasiet

Af en fodboldtræners dagbog...

23/9

Drengenes 1. hold, der har fået tilgang af to nye, talentfulde 1. g'ere, Lars Eegholm og Christian Johnsson, spillede en flot hjemmekamp mod *Haslev Gymnasium*, men tabte 1-2. Vi kom foran 1-0 midt i 1. halvleg. Energiske Stig P. sendte en aflevering fra højre ind til Marck Kramer, der scorede med et fladt, præcist skud. Lige efter bogen.

Haslev udlignede til 1-1 før pausen, og dette var stillingen til 2 minutter før tid, hvor målmand Patrick Topp begik straffespark. I irritation over en Haslevspillers lidt for kontante tilnærmelser sendte han en knytnæve i modstanderens brystkasse. En tåbelig og uværdig handling, hvilket synderen da også brødebetenget erkendte efter kampen.

1-2 blev altså resultatet af denne spændende fight, hvor vi havde fortjent det ene point. Den halve snes kammerater, der havde fundet vej til det solbeskinnede stadion, fik en god oplevelse, som end ikke en fransktid kunne have givet dem...

2. holdet tabte 1-5 og pigerne 1-11.

28/9

Vores bedste drengeholdts løfterige indsats mod Haslev blev fulgt op af en fortjent sejr over »arvefjenderne« fra *Sorø Akademi*. Kampen var en personlig succes for Stig P., der scorede begge vores mål. Det første efter blot 15 sekunders spil, hvor han opsnappede en svag tilbagelægning til målmanden. Det andet ved stillingen 1-1, hvor han, efter at have tilkæmpet sig bolden i en hovedstødsduel, satte kursen direkte mod mål og scorede ubarmhertigt sikkert til halvlegsstillingen 2-1, der også blev kampens resultat.

Målene var en enmandspræstation, men selve sejren var resultat af en fornem holdindsats. Når både talent, kammeratskab og kampvilje er tilstede, kan der ske de forunderligste ting...

Bagsiden af medaljen: Malte (knæskade), Stig P. (forstuvet fod) og Christian Johnsson

(skulderskade) er tvivlsomme deltagere i næste uges kamp mod Stenhus.

For 2. holdet var der fremgang at spore i forhold til sidst. Ny besætning på et par af nøglepladserne gav holdet større stabilitet og slagkraft. Nederlaget på 1-4 til et godt Sorømandskab er til at leve med. Simon i målet spillede påny en flot kamp.

Pigerne imponerede ved at tabe 1. halvleg med 3-4. Vores manglende rutine og dårlige kondition sikrede imidlertid Sorø en overbevisende sejr på 10-3. Vores mål blev scoret af Birgitte (2) og Sara.

6/10

Mod *Stenhus* kom drengenes 1. hold (uden Malte og Stig, der var skadede) helt ned på jorden igen, idet de tabte 1-9 til et hold, der var flere klasser bedre. 2. holdet er ved at finde melodien, men tabte 2-7. Desværre kan Stenhus mønstre klubspillere i hobetal, så vi er reelt uden vinderchance.

Også pigeholdet tabte, men var meget tæt på at få det første point i pigefodboldens historie på Herlufsholm. 3-5 til Stenhus blev resultatet af den opmuntrende indsats. Birgitte Rich. Hansen lavede igen 2 mål, Caxi et.

22/10

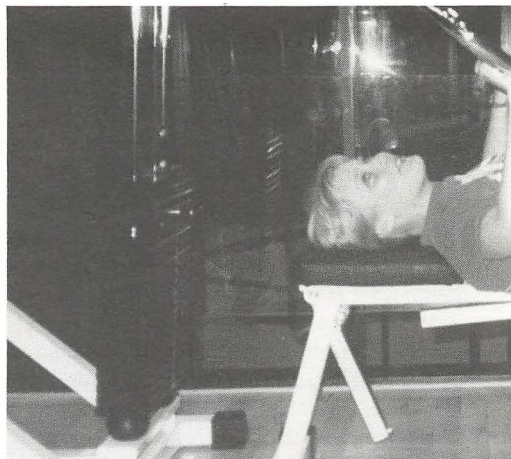
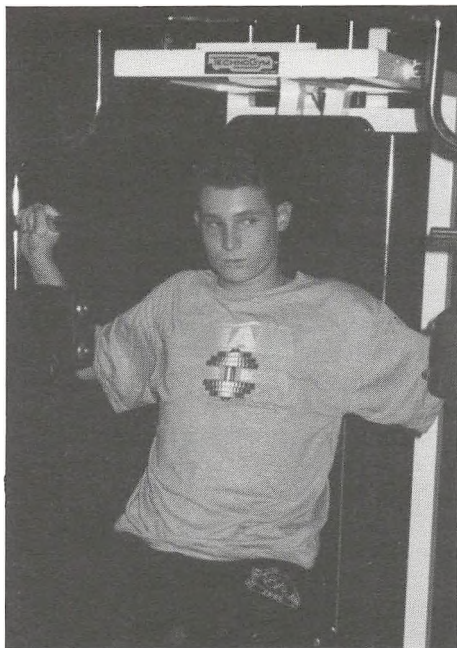
De tre udekampe mod *Sorø* gav os ialt 5 points, HVILKET VAR EN HISTORISK BEDRIFT.

Hold 1, der spillede den første af to kampe om Røper P. pokalen, vandt 5-1. Målscorere: Stig (2), Saarde, Kramer, Lars. Benjamin og Omar scorede hver to mål i 2. holdskampen, som vi vandt med 4-1.

På mirakuløs vis lykkedes det for pigerne at klare uafgjort 1-1. Rikke Ø. bragte os foran i 1. halvleg. FLOT resultat, piger.

Hermed sluttede udendørs-sæsonen 1992.

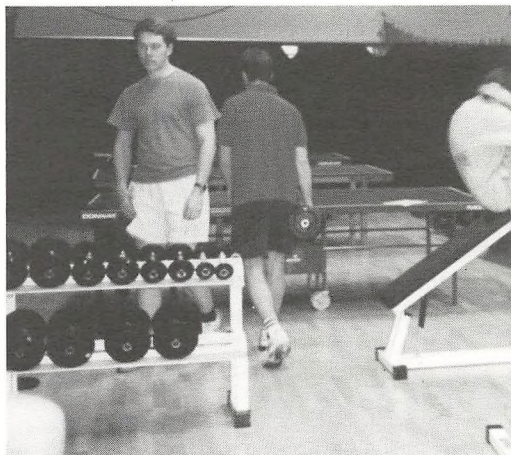
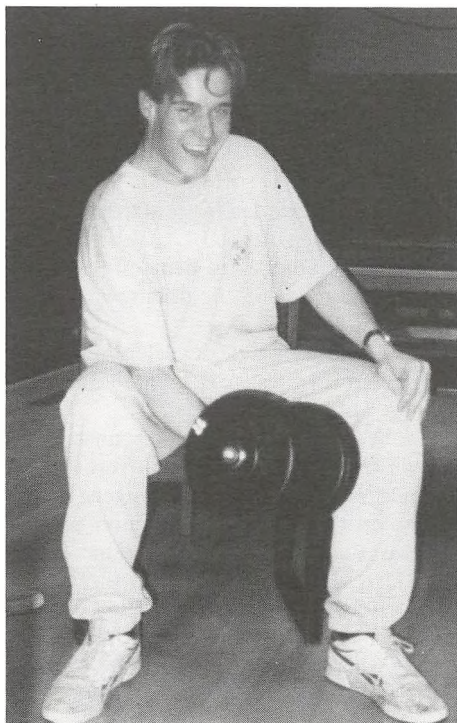
I vinterperioden har vi holdt formen ved lige med indendørs fodbold. Drengene møder trofast op til træningen, hvorimod pigerne åbenbart har vigtigere ting for. Vi har det ellers sjovt. – Juleturneringen (8-12-92) blev vundet af et hold bestående af Hans og Rasmus Elverdam, C. J. Collet og Stig P. Vinder af *skolemesterskabet 1993* (17-1) blev H. C., Carsten, Sammy, Johnsson og Simon fra 1.g.y. Anker Nielsen

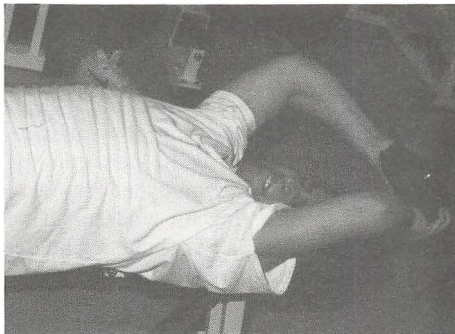
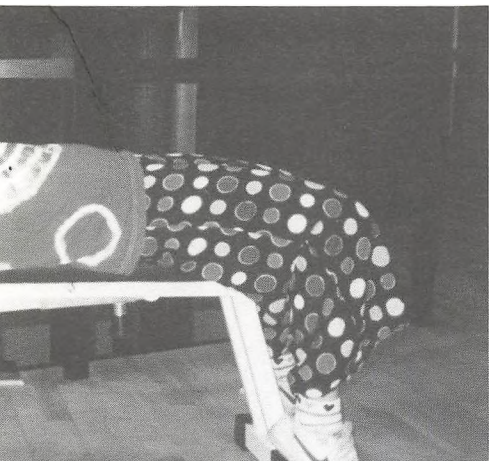

»Bøffen«

Helenhallens nye »ansigt«.

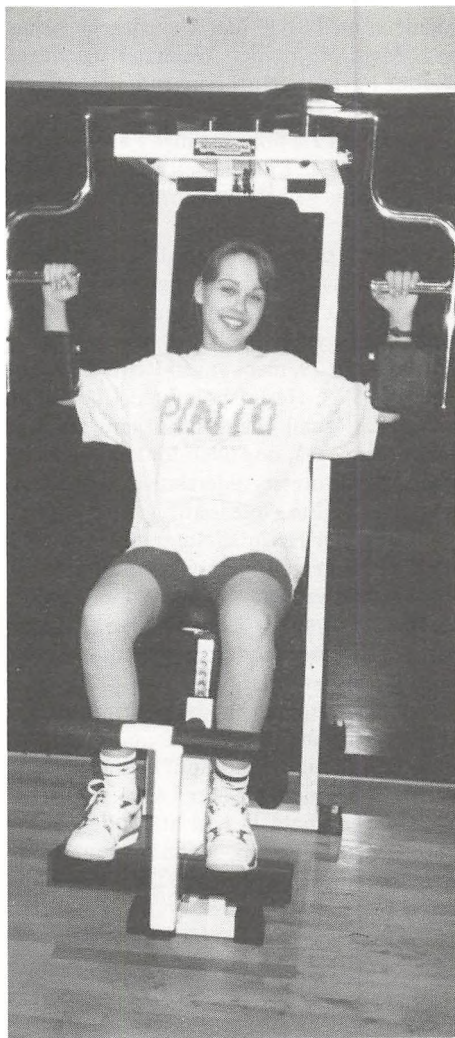
I efteråret -92 er der blevet foretaget en ombygning af balkonen i Helenhallen. Baggrunden var dels et længe næret ønske fra elevside om at få bedre faciliteter til styrketræning, dels et lærerønske om at have bedre opsyn med eleverne i timerne, når de lavede styrketræning eller spillede bordtennis. Dette foregik tidligere i kælderetagen. Balkonens terrasseformede stolerækker er nu fjernet, og der er etableret et nyt gulvområde. På ca. halvdelen af området er der anbragt 4 nye bordtennisborde, medens resten af området er indrettet som »fitnesscenter«.

De nye vægttræningsmaskiner er yderst indbydende og et godt redskab til en fornuftig forbedring af elevernes fysik eller til genoptræning efter mindre skader. Anvendelsen af maskinerne gennemgås med idrætslæreren, som udsteder et lille personligt skilt, der giver ret til at træne med udstyret også i fritiden. Interessen fra elevside har her i januar, hvor udstyret er blevet købt, været meget stor. Flere af skolens medarbejdere har også vist interesse for de nye muligheder. Udover almindelig kropspleje er der nu fine faciliteter til at forbedre en ellers svag ryg. Tak til skolens ledelse for dens forståelse og velvilje.

Ole Pedersen

Basketball

Skolens nuværende drengehold fra 3.g er i årene forud gået sejrrigt gennem gymnasiets regionsstævner i basketball. Men kun for 3.g'ere og 2.HF'ere er der mulighed for videre deltagelse i en turnering for vinderne af de indledende stævner. Så i år skulle 3.g holdet op til svendeprøven, og de bestod med glans! Ved et stævne i Kalundborg besatte de 1. pladsen ved at besejre Stenhus med 41-30, Kalundborg Gymnasium & HF med 32-24, og Sorø Akademi med 31-30 (der blev virkelig kæmpet). Mere om holdets resultater og videre skæbne i gymnasieturneringen i næste nummer af Kontakt.

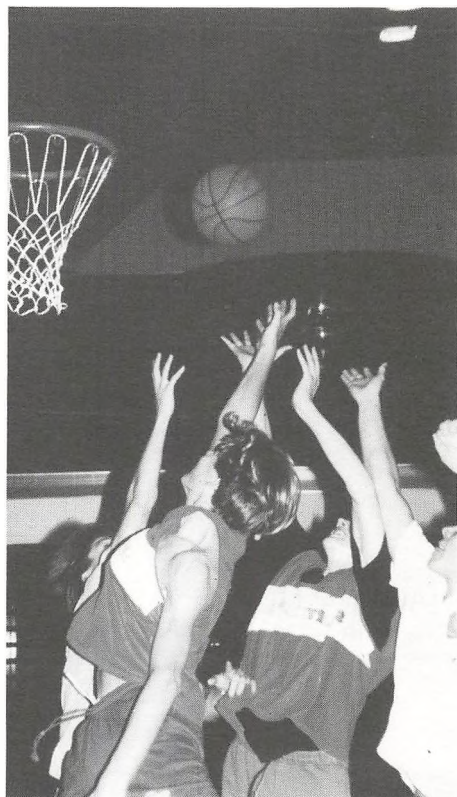
Også skolens 1.g hold var med i Kalundborg d. 2. dec. 1992. 1.g'erne spillede pænt, men måtte dog se sig slået i finalen af Stenhus, som vandt 34-27.

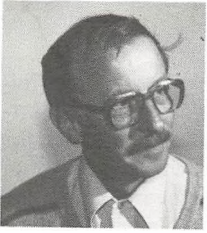
Vi stillede også op til et kvalifikationsstævne i en VM-turnering for drenge født i 1975 eller senere. På Himmelev Gymnasiums baner vandt Amtsgymnasiet i Roskilde suverænt. De slog os 70-29, mens vi vandt over Himmelev med 35-33. Herlufsholmholdet bestod af seks 1.g'ere samt Malte Foghsgård fra 3.g. Sorø deltog også, dog uden for konkurrence, idet de havde overset alderskravet, og stillede med deres bedste skolehold.

Endelig blev Herlufsholm traditionen tro i efteråret inviteret til sportsskampe på Tokai Universitetet ved Præstø. Vores drengehold i basketball vandt 38-7 over Tokai, og pigerne var ligeså overbevisende, da de vandt 14-1 over deres japanske værter.

På hjemmefronten har der været afholdt en juleturnering mellem sovesalene (er det begyndelsen til en ny tradition?). Vindere blev VUEN efter finalesejr over Lassengården på 27-25. Vuens hold bestod af Malte Foghsgård, Christian Frahm, Jacob Normann, Samuel Sieck, Michael Reimer, Lars P. og Steffen Saltofte.

Hans-Jørn Bentzen.

INDENFOR MURENE

– og lidt udenfor

Klapjagt

»En herlig dag med fasaner – men uden gule ærter!«

Hvert år afholdes der på en del af Herlufsholm jorder en selskabsjagt, hvor det traditionelt er forstanderen, der inviterer gæsterne. Klapperne er eleverne fra de yngste klasser på skolen, der bliver »dirigeret« af skovdistrikts folk. Jagterne bliver drevet efter de bedste danske traditioner med hornblæser, vildtvogn, vildtparade med mere.

Vejret på klapjagten i 1992 viste sig fra sin pæne side, det var tørvejr hele dagen, på trods af at det flere gange trak op til regn. Det kan være en meget blandet fornøjelse at deltage i en klapjagt med øsende regn hele dagen, især for klapperne.

For os klappere begyndte dagen med, at vi ca. kl. 8.45 mødtes med vores transportmiddel, der var en traktor og en landbrugsvogn, hvor der var lavet nogle bænke vi kunne sidde på under kørslen. Sammen med traktorføreren var klapperføreren, der udleverede sikkerhedsbriller til os, samtidig fik vi et lækkert stykke nøddechokolade.

Herefter kørte vi ud til første sået, der var en vildtremise og en foderager. Vi gik et stykke før vi blev stillet op til det første drev. Efter at vi havde hørt jagthornets signal om fremad, gav klapperføreren os besked om, at vi skulle begynde at drive. Vi gik på en linie gennem såten ned imod skytterne. Straks efter at vi var begyndt at gå, lettede de første fasaner, og de fløj som de skulle ned mod de opstillede jægere. Der blev skudt en del fugle, og der var nogle meget flotte skud imellem. Da vi kom frem til skytterne, blev såten blæst af, og de skudte fasaner blev samlet op af nogle appar-

tører med hunde; også nogle af jægerne havde hunde med, som hjalp til.

Vi gik frem til næste sået, der var en indhegning med juletræer, der var ca. 1 meter høje. Såten sluttede med nogle lidt større grandtræer, der var meget tætte at gå igennem, men heldigvis ikke våde. Der var ikke så mange fugle i denne sået som i den første, og vi kunne desværre ikke se jægerne.

Den tredje sået var lige ved siden af den forrige, og det var en blandet løvtræsbevoksning. Vi drev ned mod Susåen, som jægerne stod med ryggen til. Denne sået var formiddagens bedste, der var rigtig mange fasaner i den, og de fløj som de skulle, ned mod skytterne.

Vi var herefter færdig med de drev vi skulle have om formiddagen. Vi gik til vognen, og blev kørt hjem til skolen for at holde mause. Vi plejer at få gule ærter, men desværre havde man ændret på dette. Det er normalt godt at få varm suppe, når man har været ude i kulden. Vi havde en god halv time yderligere inden vi skulle begynde igen.

Efter en veloverstået frokostpause samlede vi igen ved mødestedet med traktoren, og blev kørt til næste sået. Vi stillede op med ryggen mod raileren, og klappede gennem en foderager med majs og over en mark mod skoven. Da vi kom ind i majsens fløj der mindst 50 fasaner op næsten på en gang. Jægerne tog godt imod dem, der blev skudt mange. Efter dette drev gik vi tilbage til raileren, hvor næste sået var langs denne. Nogle gik oppe langs skinnerne, nogle på siderne og nogle på marken på den ene side. Denne gang foregik der ikke ret meget i forhold til de tidligere drev.

Vi kørte nu til den sidste sået, der var inde

i selve skoven. Det var dejligt at komme op på vognen og sidde lidt ned. Vi klappede gennem noget stort bøgeskov, hvor der var mange risbunker, det lykkedes os at få en hel del fugle på vingerne. Jægerne stod lige uden for skoven på en mark. Efter såten var blevet blæst af, gik nu alle jægere, klappere og apportører til en stor lysning i skoven, hvor der blev holdt vildtparade. Der var i løbet af dagen skudt 1 sneppe, 281 fasaner, 2 duer og 6 harer, ialt 290 stykker vildt, det må siges at være rigtig flot. Vildtparaden sluttede med at forstanderen takkede jægerne, klapperne og apportørerne, hvorefter der blev blæst jagt forbi.

Inden vi blev kørt tilbage fik vi udbetalt vores klappeløn. Vi havde iøvrigt fået wienerbrød om formiddagen og chokolademælk om eftermiddagen.

Alt i alt en herlig dag.

Nu glæder vi os til, at vi skal have vildtaften på skolen, hvor der bliver serveret fasan.

Ivar Rosenkrantz. 8 kl.

Trollemorgen

Den 14. januar '93 var det igen tid til at stå tidligt op, iføre sig sit pæne tøj, gå over til kirken, sætte sig og vente til der blev startet, for det var Herluf Trolles fødselsdag igen.

Fanen blev båret ind, mens folk vendte front mod den, og endte med at være i position i enden af kirken.

Der blev sunget Te deum af koret og derefter blev der sunget »Her bøje vi os stille ned«.

Efter sangen blev der gået rundt om alteret, hvor der blev lagt to kranser af standen og Hvidtfeldt.

Da gåturen var færdig blev der holdt tale af en gammelherlovianer, som var efterfulgt af en salme.

Efter dette begyndte folkemassen at bevæge sig ud af kirken efter rækkefølge.

Senere på dagen var der underholdning med kemi og fysik, og hen på aftenen var der fest for alle herlovianerne.

Kristian Ingemann Waldorff.

Trolledag

På Trolledag viste unge kemistuderende eksperimenter, der blev kaldt for »Skabelsen«. Det foregik i Helenhallen hvor der blev set på med fornøjelse, i godt en time.

Det blev lavet af nogle unge mennekser fra Københavns Universitet. Showet indeholdt kemi eksperimenter, sange og lysbilleder, som havde en udvikling fra The Big Bang, og hver af de studerende præsterede et eksperiment for at beskrive udviklingen.

Det var et spændende og underholdende show, med mange varianter i. Trods et par mislykkede forsøg var det godt, da både store og små kunne more sig.

Anne-Sophie E. Foghsgaard.

*»Højtiden vokser med dagen« siger salmi-
sten, men billederne fra Trolledagen synes at
bevise det modsatte. (Se også næste side).*

Trollebal

Torsdag den 14. januar var det jo Herluf Trolles fødselsdag. Derfor var der som sædvanligt trollemorgen og trollebal.

Klokken 19.00 begyndte ballet med, at 3.g'erne dansede Les Lancier. Hvidtfeldt holdt sin åbningstale og sammen med 3.g'ernes forældre og gymnasiets lærere gik de ind i forstanderlejligheden.

»Route 66« en gruppe som synger Beatlesange o.l. stod for musikken indtil bordet klokken ca. 20.00.

Mættet af pizza og forskellige slags drikkevarer gik man ind i festsalen igen for at snakke og danse til musikken, som nu også var fra et bånd, når bandet skulle hvile sig.

Omkring 21.00 åbnede baren i lille spisesal, hvor der var dækket pænt op med røde duge, og ved midnat sluttede også dette bal, med besked om at være i seng om en halv time.

Casper Foghsgaard.

»Onkel Danny«

Ja sådan omtaler den danske forfatter, Dan Turéll til tider sig selv og dette synonym rummer også en del af titlerne på nogle af hans bøger.

Den 23. okt. fik skolen besøg af en mærkelig klædt herre, iført smoking og rullekrave og med sort neglelak på fingerne, som læseren vel kan gætte, var den ovennævnte person, forfatteren Dan Turéll.

Hans noget underlige forelæsning skulle foregå i Helenhallen hvor der var fuldt af forventningsfulde elever såvel som lærere. Og så startede det. Han begyndte med at fortælle at han aldrig nogensinde talte om sig selv, og derefter fik man så hele hans egen livshistorie smidt i hovedet, på hans helt specielle, lidt samfundsprovokerende måde. Han startede meget godt med at fortælle om det første job han havde og de adskillige andre der fulgte, og hvordan han snød sine arbejdsgivere i hoved og den nederste del af ryggen, for at bruge hans eget udtryk. Skolen slap da heller ikke

for en gang røg fra den provokerende forfatter, men det kom ikke uventet.

Men så kom det, efter at Turéll havde »varmet lidt op«. Det som de fleste af os havde ventet på, nemlig det som Dan Turéll er mest kendt/berytet for, hans sprog.

Lærerne sad allesammen og krøllede tæer, hver gang Turéll »fyrede« et af sine og'er af, og det var ret hyppigt.

Tilslidst, efter mange og'er, og efter at have været ude ad et par tusinde sideveje som intet havde at gøre med den historie, Dan Turéll begyndte at fortælle om, sluttede det. Folk kiggede lidt forbavset på hinanden, var det alt? Med tusinder af tanker kørende rundt i hovedet rejste man sig og gik ud.

Ude i Hylen fløj mange forskellige meninger rundt, sikke noget lo..., det var da meget spændende, osv. Efter min egen mening var det en oplevelse man sent glemmer.

Af P. Reventlow-G.

Den danske Mohikaner

Efter optakten, filmen Den sidste Mohikaner, som hele skolen overværede i Bio, gav Vagn Lundbye sit syn på indianernes stilling - en di- pel i 1.g »anmelder« foredraget:

Jeg vil referere det foredrag Vagn Lundbye holdt om indianere. Han beskrev hvordan han har beskæftiget sig med indianere i talrige år. Han ville prøve at forklare forskellen mellem dem og os. I hans yngre dage da han boede sammen med indianere, oplevede han en hændelse der måske kan beskrive forskellen. Vagn Lundbye var ude i en skov med nogle af sine indianervenner. De skød til måls efter en coca-cola dåse i en lysning. En af indianerne tager dåsen og går ind i skoven med den. Han sætter den i et træ langt inde i skoven og siger: »Skyd så«. Vagn Lundbye siger han knapt nok kan se den, men prøver. Dåsen ryger ned. Indianerne er alle forbavsede, det er han også selv. Efter nogle timer, hvor han har sovet, kommer en af indianerne over til ham: »Kunne du ikke gøre det en gang til« spørger han. Vagn Lundbye vil nødigt, men bliver overtalt. Han skyder, og dåsen bliver stående. Da han vender sig om, falder dåsen ned. Alle indianerne jubler. Pointen i denne historie er at forklare forskellen mellem de animistiske folk og de civiliserede. Indianeren ville ikke spørge

hvorfor dåsen faldt ned, det ville europæeren.

Indianerne lever i en anden verden end vi gør. De respekterer naturen på en anden måde. For dem er der ikke nogen forskel på et træ, en sten eller et menneske. Alt har en sjæl, og når det, sjælen lever i dør, flyver den over i noget andet. Deres kommunikation er også anderledes end vores. De har ikke nutid, datid eller fremtid. Man kan ikke vide når man taler med en indianer, om det han siger er sket for hundrede år siden, om det sker nu, eller det kommer til at ske. Ud over at beskrive indianernes kultur og måde at være på, sammenligner Vagn Lundbye Christopher Columbus' rejser til De Vestindiske Øer, hvor han mødte indianerne, og på samme måde brutalt og nådedsløst dræbte dem som kineserne dræber tibetanerne idag. Den samme folkemassakre, der fandt sted den gang, sker idag i Tibet.

Generelt synes jeg det var et godt og informerende foredrag. Vagn Lundbye argumenterede godt for sine holdninger. Foredraget kunne godt have været kortet ned til 2/3 af tiden. Der var omtalt lige lovlig mange historiske begivenheder, der fandt sted for 2-3 og 400 år siden. Alt i alt et glimrende foredrag.

Frederik K-J-V-F. 1.g.

Europæisk ungdomskonference i Henly, England

To af deltagerne fortæller om deres indtryk.

Vi tog afsted med toget til København tidligt om morgenen, derfra tog vi bussen til lufthavnen. I flyet tænkte vi på de familier vi skulle bo hos, hvordan de var osv. Vi landede i Heathrow og var spændt på hvad der ville ske. Blandt menneskemængden så vi et skilt med »Henly College«. Vi gik derhen og mødte to piger, Faye, Denise og en ældre dame. På vejen hjem blev vi introduceret og fik et overblik over hvad der ville ske i den næste uge. Vi tog hjem og slappede lidt af, og den aften var vi på skolen og blev introduceret til alle de

andre. De næste fire dage blev der holdt taler, og vi blev delt op i grupper, så vi kunne diskutere forskellige ting. Om aftenen tog vi i byen og morede os eller så film. De to andre dage fik vi set lidt af England, f.eks. London og Windsor. Så brugte vi den sidste dag for at lave en slags Maastricht traktat. Når den var færdig blev den sendt til John Major. Så blev der holdt afslutningsfest, og den næste dag sagde vi farvel og lovede at vi ville skrive.

Kristian Hvass og Sián Ellis Salomon.

Set & Sket

Oktober:

9.: »Melodien, der blev væk«, teaterforestilling i Næstved for 2.g og 9. kl.

10.-19.: Efterårsferie.

23.: Fællesarrangement i samarbejde med Lille Næstved Skole.

Dan Turéll underholder.

24.: Blebal for grundskolen med forældre.

29.: Brandinspektion af Herlufsholm.

November:

4.-11.: Samfundsfag mellemniveau på virksomhedsbesøg i TV-byen med MM. Rundvisning i nyhedsstudierne. Oplæg ved Asbjørn Yde Larsen om nyhedsredigering og TV-mediets teknologiske udvikling.

5.: Operation Dagsværk.

6.: Klappjagt med klappere fra 7. og 8. kl.

10.: Vildtaften med underholdning ved »Zimbars trylleshows«.

21.: Komediebal. 2.g opfører »Den Danske Kanon« skrevet, instrueret og iscenesat af Hans Hansen, Anne Sofie Hansen og Aarsø.

23.-27.: Terminsprøver for eksamensklasserne.

December:

5.: Forældremøde for 1.g.

9.: Fællesarrangement. Filmen »Den sidste Mohikaner« vises i Bio.

11.: Fællesarrangement. Forfatteren Vagn Lundby fortæller om indianernes liv og verden.

12.: Forældremøde for 2.g.

17.: Juleafslutning på sovesalene.

18.: Juleafslutning i Kirken, derefter juleferie.

Januar:

14.: Trollemorgen i Kirken. Derefter kaffe-bord og underholdning ved kemi- og fysikstuderende fra Københavns Universitet.

16.: Forældremøde for 7. og 8. kl.

30. Forældremøde for 9. og 10. kl.

28.: 2.ax: Ekskursion med MN: Vikingeutstillingen på Nationalmuseet. Torsdagskoncert: Benjamin Britten: »War Requiem«.

28.-30.: 16 elever fra 9.kl på omegnens skoler følger undervisningen i 1.g.

Februar:

2.: Møde for forældre til kommende elever i gymnasiet.

5.: Mellemniveauholdet i idræt rejser med Ole P. til Østrig.

2.g på krigsstien – til Britten's »War Requiem«.

Engelsk-ekskursion 28.2.93.

Torsdagskoncert i Radiohusets koncertsal – stærk kulturkost og langt fra den daglige diæt for 2.sa; men da Benjamin Britten's War Requiem stod på plakaten, gik eleverne til sagen med imponerende appetit. Forinden havde klassen i engelsk nærlæst Wilfred Owens krigsdigte fra 1. verdenskrig som led i temaet »Impressions of War« – teksterne indgår sammen med den katolske dødsmesse på latin i musikstykkets materiale. Samtidig havde klassen studeret arkitekturen og dele af den kunstneriske udsmykning af Coventry Cathedral, hvor Britten's Requiem opførtes første gang – netop til minde om ofrene for blitzbombardementet af Coventry under 2. verdenskrig.

På podiet stod og sad foruden radiosymfonikerne også radiokoret, et kammerorkester, Københavns drengekor og tre solister – så en af diplene måtte indrømme at det var næsten lige så imponerende som da »vi selv opførte Carmina Burana i Tivolis koncertsal« – en kompliment!

Om eftermiddagen havde klassen brugt energi på den store vikingeutstilling »Viking og Hvidekrist« på Nationalmuseet, så der var brug for en rasteplads ved spisetid. Den fandt vi hos familien Tietze, som gæstfrit åbnede deres hjem (og spisekammer!) for Annas kammerater. Som gammelherlovanere- og pipelforældre forstår ægteparret med grundig indlevelse hvad kulturvagabonder på ekskursion har brug for. Og for at runde det anglofile indtryk af, nåede klassen efter teater-tid lige at titte ind på »ventesalen« i henholdsvis Den irske Pub, Den engelske Pub og MacDonalds – før togafgang kl. 22.41!

MN

Noter fra Elevrådet

Elevrådet består hvert år af demokratisk valgte repræsentanter fra de enkelte klasser. Det er repræsentanternes ansvar at viderebringe klassernes forslag/spørgsmål etc. til behandling i elevrådet.

I skoleåret -92 har elevrådet formået at behandle adskillige emner – en del er stadig under bearbejdelse. Elevrådet tog initiativet til at udgive en elevbog, hvilket synes at være faldet i god jord hos eleverne, da 170 bøger allerede er solgt. Forslag om Fitness-rum (Bøf-fen), samt lys på tennisbanerne er i samarbejde med skolen blevet vedtaget. Begge dele er installeret og sat i funktion. Elevrådets forslag om studiekort for 10. kl. og gym. er blevet godkendt af skolen. Kortene er på nuværende tidspunkt ved at blive trykt.

Elevrådet har endvidere stået som initiativtager for fællesarrangementer, her kan bl.a. nævnes et dobbeltarrangement; som bestod af forevisning af filmen »Den sidste Mohikaner« – med efterfølgende foredrag om indianere af Vagn Lundby.

Elevrådet står som arrangør af Maskeballet den 13. feb. – samtidig har vi kontaktet SHU-BI-DUA angående en evt. koncert i april-maj.

Vi håber, at samarbejdet i det sidste halve år -93 vil blive ligeså succesrigt som det foregående.

Elevrådet.

Fritidsaktiviteter

Jacob Normann.

Forældrene modtog i forbindelse med sidste vurd. en oversigt over fritidsaktiviteterne for perioden januar - juni 93.

Oversigten er lavet med det formål at give eleverne og forældrene et overblik over tilbudene i fritiden. Derudover er det selvfølgelig en hjælp for sovesalslæreren i det daglige arbejde.

Det kan ikke undgås at mange af aktiviteterne vil overlappes hinanden. Det betyder, at eleverne må vælge, hvad de foretrækker at beskæftige sig med. Den lange skoledag og lektietiderne sætter også grænser for, hvor mange tilbud der gives.

Ved yderligere nærlæsning af aktivitetsoversigten, kan der konstateres en svaghed i udbuddet på søndage. Disse mellem-weekender bliver ofte lange, især for de yngste årgange, som derfor har let ved at hoppe på videovoggen. Her ligger altså en klar udfordring til næste års aktivitetsplan. Hvis alt går vel er den parat til starten af det nye skoleår.

Et håndslag til

Shakespeare

Mads Nielsen.

2. cz har i dansk valgt at lade studiet af renaissance og barok være centreret om bl.a. Shakespeare, og efter Romeo og Julie har man nu taget fat på Hamlet. Den danske prins har som bekendt lokalkendskab til »something rotten in the State of Denmark«, hvilket vi yderligere belyser gennem Saxoversionen af sagnet. Hovedvægten ligger på tekstarbejdet, men samtidig kan vi drage fordel af at gode filmatiseringer foreligger på video, hvilket giver Shakespeare en fordel fremfor Peder Palladius, Arrebo og Kingo – rent pædagogisk.

Klassen kan desuden se frem til praktiske udfoldelser på scenen til næste år, hvor Herlufsholm har meldt sig som deltager i et internationalt Hamlet-projekt. Under ledelse af Globe Theatre Centre i London vil op til 15 danske gymnasier kunne samarbejde med et tilsvarende antal tyske og engelske gymnasier om at indøve udvalgte scener af Hamlet. De kontinentale skoler vil blive parret med en engelsk skole, som man vil udveksle arbejds erfaringer med pr. video mens arbejdet skrider frem. Undervejs vil det enkelte hold modtage vejledning fra centret i London. Der vil blive arrangeret en work-shop-weekend for danske deltagere hvor der vil blive udvalgt to hold som går videre til »finalen« i London. Her vil grupperne spille for hinanden, og desuden vil balletskole-børn fra København (Det Kongelige), Hamburg og London vise hvad de har haft ud af arbejdet med en Hamlet-ballet. Måske vil vi ende med at dele en Shakespeare-erkendelse med en god flok andre Europaelever: »All the World is a stage!«

Den store FUGLE

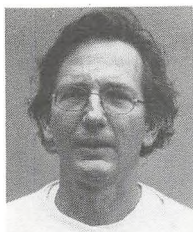
*Til beroligelse for
i det vellykkede
bringer Kontakt
som bevis: Også
hatte og trutte
chens »Lad os se
fik regeringens
minde om ansvar
købet dybt i kr
Der som sædvan
lafyrværkeri!*

ovianske ONING

ikke selv deltog
ment i august
af dipelbilleder
orkestret høje
skydningsmar-
lut!« Også i år
nænd krus til
kiggede oven i
este af dagen.
med et flot gal-

KM

Det er os der snakker – ex cathedra

Denne gang snakker vi ikke så meget i denne rubrik. Ikke fordi vi ikke gider, men fordi de »store« sager omtales andetsteds i bladet. Det drejer sig f.eks. om Præp-klassen, historieopgaven i 2.g og årets komedie.

Apropos komedien: Deres ærbødige må påtage sig den væsentlige del af ansvaret for, at der ikke i dette nummer af KONTAKT kommer et indlæg fra 3.g, i hvilket der leveres et forsvar for den practical joke, der hvert år afbryder 2.g's komedie. Jeg var simpelthen for sent ude med mit forslag til 3.g om dette, og deadline for 3.g's store opgave og KONTAKT faldt uheldigvis sammen, og så må der jo forståeligt nok prioriteres.

I skrivende stund er Den store skriftlige opgave som sagt ved at se verdens lys. Undfangelsen fandt sted hen på efteråret, eleverne valgte første fag (lærer?), og projektet lå og luede sig lidt, godt beskyttet mod overlast udefra. Dage og uger gik, barnet voksede, og en skønne dag besluttede ophavet sig for et fagområde. Barnet fik øjne og ører, ben og arme, og i løbet af juleferien tog udviklingen vel rigtig fart. Fødselshjælpere, læger og sygeplejersker fulgte nøje med i processen, jordemoderen kunne konstatere perfekt hjertelyd og synlige maveskindsbevægelser, og den 26. januar gik fødslen i gang. Rundt om i de små hjem og i isolerede humre på skolen arbejder eleverne; verne er så småt ved at blive tydelige og rytmiske, adrenalin-mængden er stigende, og alle håber på et velskabt barn tirsdag den 2. februar.

I løbet af de næste måneder vil produktet blive målt og vejnet, plusser og minusser vil blive registreret af de strenge censorer og lærere. Den endelige dom fældes først til april, og det er efter min ringe mening alt for længe for eleverne at skulle vente på deres karakter. Jeg synes det er dårlig service fra et skolesystem der ellers ikke viger tilbage for selvros.

Hvad ligner det at spænde de kommende studenter på pinebænken så længe? I de fleste tilfælde var fødslen vel trods alt ikke smertefri, der har i langt de fleste tilfælde været tale om et reelt stykke arbejde, og det burde være muligt at forkorte censur-perioden væsentligt, uden at det behøver gå ud over lødigheden af vurderingen af besvarelserne. Det drejer sig om en karakter til studentereksamen, en karakter som for nogle eller de fleste er afgørende for fremtidens studiemuligheder.

Den store 3.g opgave er en god nyskabelse i et undervisningssystem, der ellers ikke udmærker sig ved utraditionalitet og nytænkning. Eleverne får lejlighed til at fordybe sig i et konkret stof, de får lejlighed til at stifte bekendtskab med faglitteratur på det valgte område, og de får lejlighed til at arbejde på en måde, der til en vis grad minder om videnskabelighed. Det er meget værdifuldt, og det skal vi holde fast i. Men det er måske en hage, at de dygtige elever (der har en klar fornemmelse af, hvad der kræves) næsten automatisk får en høj karakter, mens den lidt usikre elev (der måske ikke særlig længe eller særlig bevidst har dyrket området, men som i sin begrænsning præsterer et lige så stort stykke arbejde), ligeså automatisk får en halv- eller heldårlig karakter. Det hedder, at intet menneske er forpligtet ud over sine evner, men gælder det også danske gymnasiaster der skal skrive stor opgave?

Det kunne være interessant at se nogle karakterstatistikker, ikke bare for Herlufsholm, men for hele landet. For en elev i den kommende 3.g – med samfundsfag på højniveau – må dette være et oplagt emne for næste års store opgave?

Gymnasieafdelingen på Herlufsholm har pr.

1. januar indført et nyt system til registrering af elevforsømmelser. Hver lærer har en lille, autoriseret standardblok med registreringsblanketter, og hver time noterer læreren navnet på den/dem der ikke er til stede i timen. Inspektør modtager således 1 blanket pr. lærer pr. time, og der skal ikke meget hovedregning til før enhver kan se, at det må blive til endog ganske mange pr. uge. Mens Normann Jørgensen kæmper med bunkerne vil jeg nævne nogle af de grunde der var til ændringen.

For første gang i skolens historie er der nu sikkerhed for, at enhver forsømmelse registreres entydigt. Hvis lærerne altså husker at udfylde blanketten. Men, det gamle system med duksebøger blev jo efterhånden for usikkert: Med indførelsen af blandede hold i gymnasiet var duksen ikke altid tilstede med sin lille duksebog, hvorfor forsømmelser ikke altid noteredes konsekvent. Ofte var duksen ude af stand til at finde den ham betroede duksebog, eller han glemte den i et andet lokale eller på sit hummer; man har sågar hørt om lærere der i lærd distraktion har medført duksebogen til sin bopæl ved skoledagens slutning, for derefter at glemme at få den med næste dag.

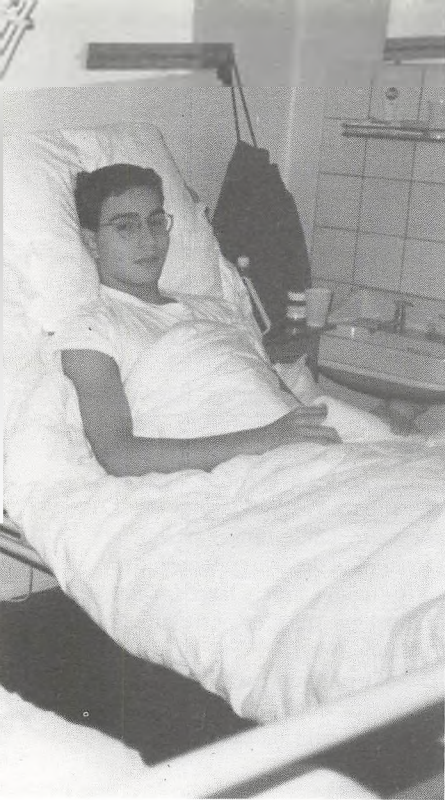
Efter min mening er der den store sidegevinst, at eleverne nu ikke længere kan genere hinanden med tilskrivning af mere eller mindre lækre øgenavne på elev-listen i duksebogen.

Efter juleferien, hvor gymnasielærerne må antages at have hvilet sig til ekstra kræfter, er der indført et nyt vikarsystem. Det består ganske enkelt i, at flere lærere nu tager flere vikartimer. hensigten er, at eleverne skal sikres en så god undervisning som muligt, også selvom en lærer lægger sig syg. En anden lærer (helst selvfølgelig én der kender klassen i forvejen) bliver bedt om at læse vikartimer, og det ligger i sagens natur, at det ikke nødvendigvis er en fagkollega. Alle lærere har brugt timevis af deres ferie på at udvikle små, fikse 1-2-3 timers forløb, der snildt kan indpasses i skemaet i tilfælde af en kollegas sygdom. Med sekunders varsel træder vi frygtløst ind i klasserne og underviser. Onde tunger påstår, at den egentlige grund til det nye systems indførelse er, at alt for mange lærere laver for lidt, men det er naturligvis blot et postulat, der som sådant let kan afvises.

Spørger De om økonomien? Ikke noget problem – de ekstra udgifter til vikartimer dækkes af en vikarforsikring skolen har tegnet.

Således rustet går Herlufsholm ind i det forår, der på en del områder, især de administrative, må formodes at blive enestående i skolens 428-årige historie. Deres ærbødige håber, at de ting der skal ske, må ske uden at skolens renommé bliver yderligere flosset.

Influenzaepidemi, overbelægning på SUS

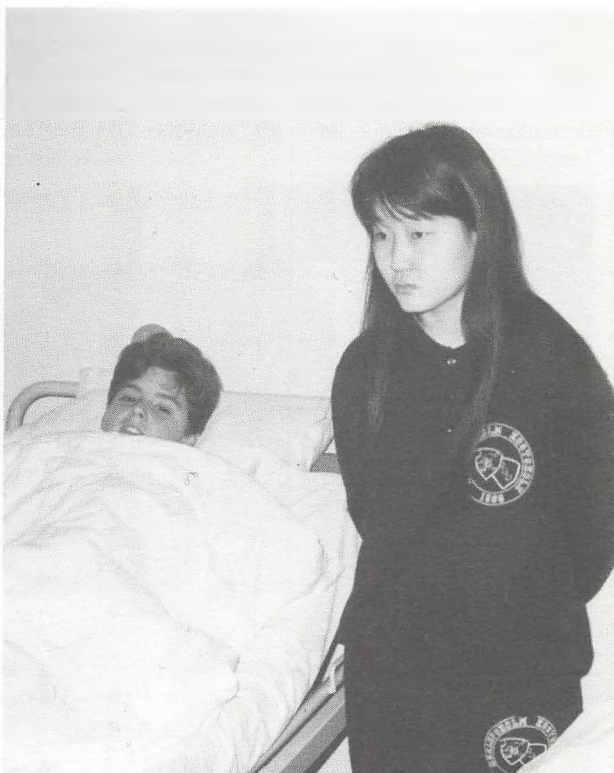
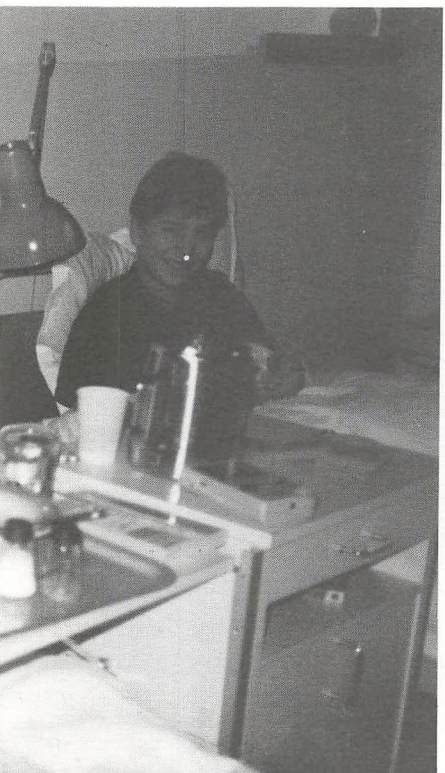
Trods forebyggende indsats i form af sport og aktivitet i »Bøffen« – se side 20 – måtte en del dipole bukke under for influenza og forkølelse i februar.

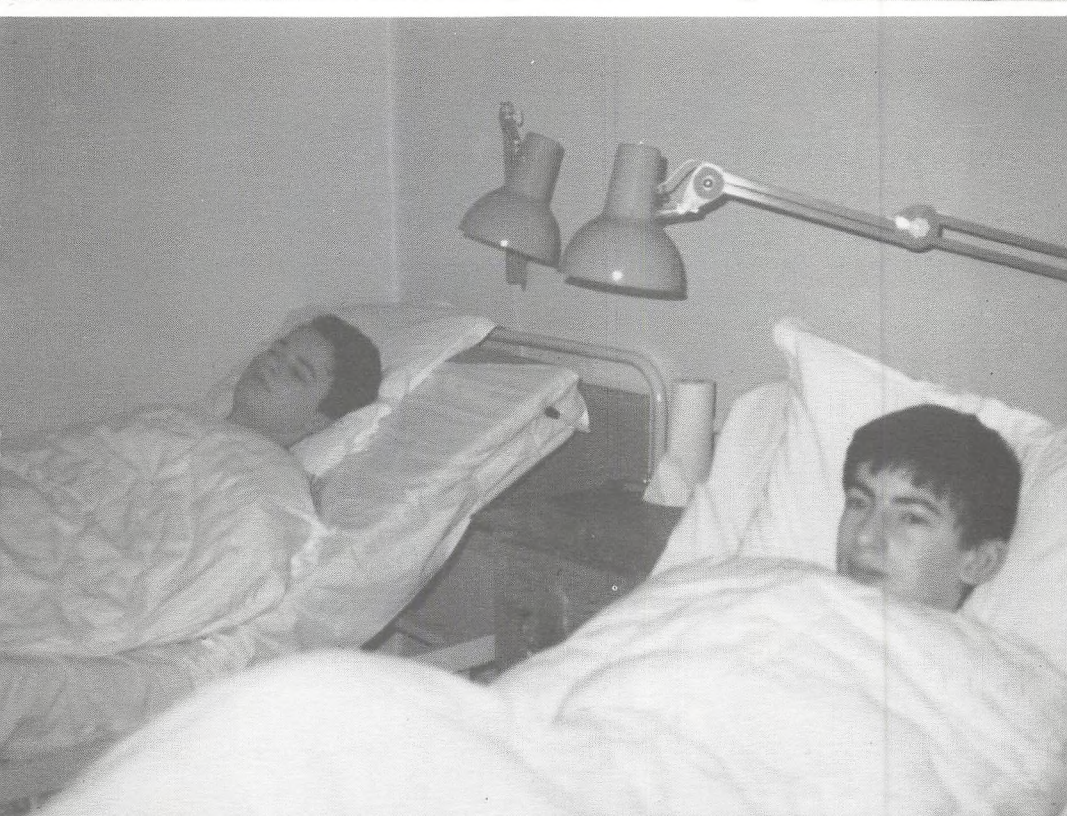
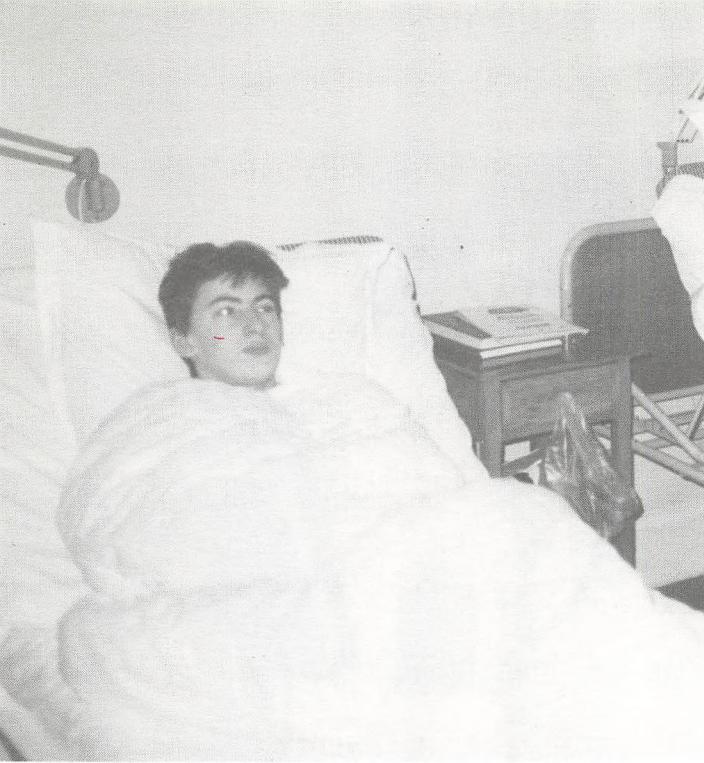
Kort før deadline gik Kontakts redaktør på sygebesøg; adskillige følte sig langt nede, (og blev langt nede under dynen) ved udsigten til en rejse-weekend på langs.

Som billederne viser omfatter helbredelse også en trøstende visit, en lækker bakke og så heldigvis lidelsesfæller.

Mie Sehested har gjort sin indsats til en slags »familiepleje« da hun bliver assisteret af sin mand, læge Leif Sehested, der har påtaget sig at vikariere for skolens faste, men for tiden sygemeldte læge Jørgen Larsen.

GOD BEDRING til store og små.

17 1 93

Huskeliste

Februar

- 13. Maskebal
- 17. 10. kl. rejser med Benny Njor til Venedig.
- 20.-22. Fastelavn, rejseweekend.
- 23. Studieorientering for 2. og 3.g ved studerende fra de højere læreranstalter.
- 25. 3.gs rejser med Aarsø til London.
- 27. 3.gy rejser med Ulrichsen til Rom.
- 28. 3.gx rejser med Anker og Melchiorsen til Paris.

Marts

- 6.-8. Rejseweekend.
- 13. Gøyebal, 6.-10. klasses forældre.
- 15.-19. Terminsprøver.
- 20.-22. Rejseweekend.
- 27. Koncertbal, 1.g's forældre.

April

- 4.-12. Påskeferie.
- 4. Palmesøndag, Konfirmation.
- 24.-26. Rejseweekend.

Maj

- 6. 3.g's sidste skoledag.
- 7.-9. Store Bededagsferie.
- 10.-19. Skriftlig eksamen.
- 12.-19. 1.g - danskopgave.
- 20.-23. Kr. Himmelfartsferie.
- 30.-31. Pinseferie.

Juni

- 5.-6. Grundlovsdagsweekend.
- 12. Translokation 7.-8. klasse.
- 16. Dimission, 10. klasse, 3.g.

VED ORDINÆRE REJSEWEEKENDS

Bustransport: Afg. Herlufsholm ca. 15.00 ank. Kbh. Hovedbanen ca. 16.30.

Afg. Herlufsholm ca. 15.00 ank. Korsør til forbindelse Fyn-Jylland.

Afg. Kbh. Hovedbanen 19.30 afg. Korsør afpasset efter forb. Nyborg-Korsør.

Bussernes holdeplads i København ved TB-stationen i Ingerslevgade.

KONTAKT HERLUFSHOLM

Skolens kontor 53 72 60 97 – Fax 55 77 14 85

Konstitueret rektor Jørgen Hvidtfelt Nielsen, efter aftale

Inspektør lektor Bj. Normann Jørgensen 7.30-11.30

Sekretær Eva Bardram 8.30-11.30 og 12.30-14.00

Direktionskontoret 53 72 01 01 Fax 53 73 60 02

(henvendelse vedr. økonomi)

Øvrige telefoner:

Inspektør: Lektor Bj. Normann Jørgensen 53 75 13 85

Studievejlederkontoret 53 72 72 77

Lærerværelset 53 73 97 73

Sygehus: Sygeplejerske Anne-Marie Sehested 53 72 03 45

Køkken: Økonoma Susanne Andersen 53 72 04 83

Linnedstuen: Oldfrue Lilly Braae Kristensen 53 72 43 05

Varmecentral: Bent Madsen, Kurt Hansen 53 72 72 79

Sovesalene

Vuen: Overlærer Jacob Normann 53 72 10 98

Egmontgården: Overlærer Jan Jensen 53 72 03 71

Skolebygningens vestre sovesal: Overlærer Bent Illum 53 72 76 13

Skolebygningens østre sovesal: Overlærer Jørgen Løwe 53 72 00 20

Lassengården: Adjunkt Niels Ulrichsen 53 72 04 30

Museumsbygningen, 1. sal: Adjunkt Niels C. Koefoed 53 72 32 66

Museumsbygningen, 2. sal: Adjunkt Nils Aarsø 53 72 04 98

Birgitte Gøvegården: Lektor Jørgen Hvidtfelt Nielsen 53 73 06 50, fax 53 73 18 50

Pernille Gøvegården: Adjunkt Susanne Geisler 53 72 01 30

Øvrige lærere:

Gymoverlærer Vagn Andersen 53 73 41 37

Lektor Lars Bardram 53 72 91 05

Lektor Hans-Jørn Bentzen 53 59 41 18

Overlærer Poul Bentzen 53 78 22 27

Adjunkt Bjørn Christensen 53 73 84 65

Lektor Karen Fanø 53 72 61 18

Adjunkt Anna Sofie Hansen 53 79 72 10

Lektor Hans Hansen 53 72 86 31

Lektor Sv. Krarup-Christensen 55 81 71 77

Lektor Jens Krogh-Madsen 53 72 61 18

Lektor Jørgen Larsen 53 61 38 77

Overlærer Bjarne Levin 55 54 74 46

Adjunkt Adam Lindgreen 31 85 01 59

Adjunkt Mogens Melchiorsen 53 73 58 36

Lektor Erik Anker Nielsen 53 72 81 08

Lektor Louis Nielsen 53 73 54 35

Lektor Mads Nielsen 53 72 45 33

Overlærer Benny Njor 55 54 78 58

Lektor Kr. Olsen 53 72 62 32

Lektor Marianne Olsen 53 72 62 32

Adjunkt Ole Pedersen 53 75 66 65

Lektor Jens Trandum 53 72 71 28

Overlærer Bent Zwergius 53 80 09 20

MØNTTELEFONER:

Helenhallen 53 72 91 48

Egmontgården 53 72 46 22

Skolebygningen 53 73 53 87

Lassengården 53 72 63 47

Birgitte G.G. 55 77 00 36

Pernille G.G. 53 72 00 96

Mygningen 53 72 66 30

Vuen 53 72 06 45

Skolebyggn. Vest 53 72 09 46

Klosterbyggn.* 53 72 14 70

*) Automatisk telefonsvarer, hvor forældre kan indtale besked til kosteleverne.